A vád

Jeffersonville, Indiana, USA
1963.07.09

1 Köszönöm, Neville testvér. Maradjunk állva imádkozni egy percig. Hajtsuk meg fejünket. Vannak-e kimondott imakérések, melyeket kézfelemeléssel jelezhetnénk? Csak mondjátok Istennek: - Én… Tartsátok most az eszetekben, amit kérni akartok Tőle, és higgyetek teljes szívetekből, míg értetek is imádkozom.

2 Mennyei Atyánk, mi… Olyan kiváltságnak számít nekünk, hogy eljöhetünk Isten házába ezen a borongós napon, és Isten napsugarát találhatjuk itt ragyogni és hogy hallhatjuk a Szentlelket énekelni és szólni az embereken keresztül, csak egy kis napsugár itt belül. Köszönjük Neked ezt, a szíveink körül lévő mennyei napfényt. Mennyire hálásak vagyunk Neked ezért!

Most pedig, a Tieid felemelték kezüket ebben a gyülekezetben, mert imakéréseik vannak, és arra vágynak, hogy Te válaszold meg őket ma délelőtt. Imádkozom, Atyám, hogy add meg mindegyikük kérését. Annyi sok állt itt halomban az asztalon és annyi sok kérés van mindenfelé: beteg, szenvedő emberek; és távolsági telefonhívások, naponta körülbelül ötven. Óh, Istenem, mihez kezdjünk? Csak vezess minket, Urunk. Nem tudjuk, hogy merre menjünk vagy mit tegyünk, mert az a mi szándékunk, Urunk… A földön lévő életünket Tőled kaptuk, és arra akarjuk használni, hogy Neked adjunk tisztességet vele. Most tehát vezessél bennünket ezekben a dolgokban, Atyám.

Áldjál meg bennünket ma, amint itt összegyűltünk hallani az Úr Igéjét, énekeket énekelni és imádságot felajánlani. Hallgasd meg az imáinkat. Örvendezzél velünk az énekeinkben és szólj hozzánk az Igéd által, mert Jézus nevében kérjük ezt. Ámen. Helyet foglalhattok.

3 Nem is tudok még egy helyet, amiről nagyobb kiváltságnak tartanám, hogy ott állhatok, mint hogy a szószéknél állhatok, hogy megtörjem az élet kenyerét a várakozó, szomjas, éhes embereknek. És ez egy nagy kiváltság.

Először is szeretném megkérdezni, hogy itt van-e bárki a Wright családból: Hattie vagy Orville, vagy bárki: Hattie. Orville is veled van, Hattie? Kérd meg, hogy jöjjön el a házhoz azonnal, azzal kapcsolatban, amit mondtam neki, tudod… Álljon meg a háznál, ha tud. Elfelejtettem elhozni magammal ma reggel, valamit a kiskutyájuknak ott lent. Úgyhogy csak… Ha megtennétek, csak kanyarodjatok a ház felé amikor elmentek, az összejövetel után.

4 Most pedig Edith, Hattie testvére… Tudjuk, hogy ő az a kislány, aki csecsemő kora óta nyomorék, most pedig már felnőtt asszony, és nagyon rossz formában van. Elmentem oda egy évvel ezelőtt, amikor az első tünetei jelentkeztek, és Isten segítségével és kegyelméből azonnal tudtam, hogy mi a probléma. Most valójában az a probléma azzal a gyermekkel, amint ül… A végtagjai össze vannak zárva, nem is tudja őket széttenni. Ezt az idegrendszeren lévő óriási nyomás okozza. De arról van szó, hogy fizikálisan semmi baj nincs a gyermekkel, kivéve a csecsemőkori gyermekbénulás okozta szenvedést, körülbelül hat hónapos kora óta. Szinte egész életében sírt és kiabált, addig, amíg sok évvel ezelőtt imádkoztunk érte, és azóta boldog volt, egészen úgy egy évvel ez előttig.

5 És most valójában ez a klimax ideje, más szavakkal az élete változó kora, és az idegei borzalmas állapotban vannak. És ennek a kis hölgynek az van az eszében, hogy haldoklik, hogy már nem fog élni, csak úgy egyik óráról a másikra.

És tudjátok, hogy az egészséges, erős asszonyoknak is nehéz ez az időszak: néha hormon injekciókat kell kapniuk és intézetekbe járniuk, és sokk-kezelést meg mindenféle dolgot kapniuk arra az időszakra.

Az emberi lénynek két változása van az életben. Van a változás, amikor fiúból férfi lesz; és asszonyból… Lányból asszony. 16-17 évesen olyan könnyelműek, mindenre kaphatók. És ha kibírjátok velük ezt az időt… Van egy lányom ebben a korban éppen most, Rebekah. Imádkozzatok érte, és Billy-ért is. Óh, mindnyájan végigmegyünk ezen a kicsit bolond időszakon, ezért el kell őket szenvednünk, és felismernünk azt, hogy ez olyan dolog, amin végig kell menniük.

6 És most, Edith ebben a hét évenkénti változásban… Minden hét évben megváltozik az ember élete, tehát az hétszer hét, látjátok, és egy kicsit megnehezíti a dolgunkat. Ez egy teljes változás, és megterheli az asszonyokat. A férfiak általában egy furcsa viselkedést vesznek fel ebben az időszakban, és néha elhagyják a feleségüket. De az asszonyok ez után már terméketlenek. És mindnyájan keresztül megyünk ezen. Emlékeznünk kell rá, hogy ezek olyan dolgok, amiket el kell egymással hordoznunk, és megértenünk azokat a dolgokat.

A kis Edith pedig ebbe az állapotba került, sokat fogyott és rosszul néz ki. És mondom nektek… Valamelyik este - nem mindannyian együtt -, de csak egy rövid út lent… Éjjel és nappal virrasztanak mellette. És csak egy rövid út ebből a gyülekezeti házból és a különféle gyülekezeti házakból, a testvér gyülekezeti házakból itt… Néhányan közületek menjetek el és látogassátok meg a Wright családot. Biztos

vagyok benne, hogy nagyon hálásak lennének érte. Csak menjetek le hozzájuk, üljetek le velük egy kicsit és beszélgessetek velük, fogjatok kezet, és… Nem több, mint egy kis baráti látogatás. Olyan könnyen elfelejtjük ezt, tudjátok. Amikor pedig a mi otthonunkról van szó, nagyon értékeljük az ilyet. Ezért emlékeznünk kell rá, hogy ezt mások is értékelik. És biztos vagyok benne, hogy a Wright család nagyon hálás lenne érte. Tudom, hogy már megtettétek volna, ha tudtátok volna, hogy ez a helyzet náluk. De nem tudtatok róla, úgyhogy ezért mondtam el ezt nektek ma délelőtt.

7 Menjetek el és látogassátok meg a Wright családot és próbáljátok meg jókedvre deríteni Edith-et. Ne azt mondjátok neki, hogy rosszul néz ki, hanem hogy jól néz ki. Jobban lesz ő - vagyis rendben lesz ő -, ha továbbra is kitartunk érte. Ezért vagyunk itt. Ő a testvérünk, és azért vagyunk itt, hogy kitartsunk ilyen időkben azért a gyermekért. Éppen úgy, mint ahogyan én akarom, hogy valaki kitartson értem és imádkozzon értem, amikor én megyek át a próbáimon, és ti is akartok valakit a tiétekért.

A Wright család pedig régóta… Talán egyikük azoknak, akik a legrégebben tagjai ennek a gyülekezetnek. Ők, és azt hiszem, hogy még Roy Slaughter testvér és Slaughter testvérnő. Láttam őket egy pár perccel ezelőtt, integettem nekik, amikor bejöttek és azt gondoltam magamban, amit a befordultam a saroknál: hány éve is látom Slaughter testvéréket elfoglalni a helyüket ebben a gyülekezetben a hullámhegyek és hullámvölgyek között, és továbbra is előre haladni? És a Wright család is ilyen… Értékeljétek ezeket az embereket. Értitek? És mutassuk meg nekik, hogy méltányoljuk őket.

8 Ma pedig egy hosszú üzenetem van. Ez egy vádbeszédről…És aztán hallottam, hogy ma este lesz úrvacsora és lábmosás, és így tovább. Tehát a pásztor fog szolgálni, és lesz… Lejövünk… És ha ti, ha itt vagytok, akkor gyertek el és élvezzétek az üzenetet a pásztortól, az Úrtól. És azon kívül lesz még ma este lábmosás és úrvacsora is, úgyhogy egy igazán súlyos, sűrű este lesz a mai. Tehát örömmel várunk benneteket, ha nincs más hely, ahová mennétek.

És nagyon örülünk Don Ruddell-nek-nek és a testvérünknek, és Jackson testvérnek, és ezeknek a testvéreknek és testvérnek, a velünk kapcsolatban álló testvér-gyülekezeteknek, Jack Palmer-nek itt, aki lent, Georgia államban viszi a csoportot. És szeretnénk köszönetet mondani mindezeknek az embereknek teljes szívünkből azokért az alkalmakért, amikor a szolgálatokat tartjuk, amikor eljövök és ők ellátogatnak hozzánk. És mi értékeljük ezt.

9 Itt látom ma délelőtt a jó barátomat, Dr. Lee Vayle-t és a feleségét. Először Vayle testvérnőt vettem észre, és aztán tovább kerestem, hogy meglássam, hol van Lee testvér. Van egy… Egy régi déli mondás szerint: szeretném egy kicsit megbúbolni őt. Értitek? Amikor csak van nekem… Minden nap kerestem őt azon az összejövetelen, hogy legyen ott segíteni nekem. Azt mondtam: - Ha Lee eljön, akkor ő prédikáljon, én pedig csak a betegekért fogok imádkozni… Próbáltuk megtalálni és minden más, és nem találtuk meg, úgyhogy nekem… Meg kell ezért búbolnom őt, amikor oda jutok… És örülünk annak, hogy itt van Vayle testvér és a felesége ma délelőtt.

És talán sokkal többen vannak itt, akiket nem ismerünk. Látok itt egy testvérnőt, úgy hiszem, Chicago-ból. Nem tudom… Ismerem itt a csoportot, csak nem tudom pontosan a nevüket. Tehát nagyon örülünk mindnyájuknak mindenhonnan, bárhonnan is jöttetek.

10 Látom itt a testvéreket, két fiatal embert, - mármint a szolgálatban fiatalok -, akiket felszentelünk ma délelőtt. Ketten… New York-i néger testvéreink éppen most kapták meg az ajánlásaikat a philadelphia-i gyülekezet révén, és elmondták ennek a gyülekezetnek, hogy honnan jöttek. És most kézrátétellel imádkozunk értük, hogy Isten áldja meg a szolgálatukat New York-ban. Van ott két vagy három kis gyülekezet. Úgy hiszem, hogy Delano testvéré ott az egyik kis csoport, és mi nagyon örülünk nekik. És itt mennek most még ketten, hogy szolgálatokat tartsanak az ottani embereknek. És nagyon értékeljük ezeket a dolgokat. Az Úr áldjon meg benneteket gazdagon.

11 Olyan sok… Körülnézek és látom a sok-sok embert; és egyszerűen nem tudlak mindnyájatokat megnevezni, de tudom, hogy Ő megérti.

Most pedig kérném, hogy a testvérnő, a zongorista, vagy valamelyikük jöjjön ide és játssza nekünk, hogy:

Látnok ajkát tüzes szén illette,

S tiszta lett az, mint csak lehetett,

Isten hangja szólt: Ki megy el értünk?

És ő válaszolt: Itt vagyok, küldj el engemet!

Amikor felszenteljük ezeket a prédikátorokat kézrátétellel… Felismerjük, hogy egy prédikátor felszentelésének Ige szerinti módja a kézrátétel. Azt hiszem, ennél a pontnál zavarodtak össze a Kései Eső testvérek, vagy a battleford-i emberek: amikor azt látták, hogy kézrátétellel lehet átadatni a lelki

ajándékokat. Tehát mi nem hisszük, hogy az ajándékok kézrátétel során mennek tovább. Hisszük, hogy a kézrátétel annak a szentesítése, amit már megláttunk. Értitek? Az egy ámen! Értitek?

12 Amikor pedig a kezüket vetették Timótheusra és azokra a testvérekre, ők észrevették, hogy azokban az emberekben ott volt az ajándék. Emlékezzünk rá: "felgerjesztvén a benned lévő ajándékot, mely Loisz nagymamádban is megvolt". És látták ezt Timótheusban, ezért a vének a kezüket vetették rá és felszentelték őt; és nem egy olyan emberre tették a kezüket, akiből még soha semmit nem láttak előjönni. Értitek? És ők csak áldást kértek, ezt mindnyájan hisszük. Tehát nem adjuk tovább a lelki ajándékokat: csak felismerjük őket és kézrátétellel szentesítjük őket, akikről hisszük, hogy Isten ilyen dolgokat tett az emberekért.

Észrevettem ma délelőtt ott hátul McKinney testvért - azt hiszem, Kinney vagy McKinney -, a metodista prédikátort ott hátul ülni, akit szintén itt szenteltünk fel. Azt hiszem, jól láttam őt innen a szószék mellől… Hogy Ohio-ban szolgáljon Dauch testvérrel és feleségével, és az ohio-i csoporttal. Óh, amikor ennyi sok embert látok összejönni ezekről a kis helyekről, ez annyira csodálatos! Semmi felekezet, semmiféle ilyen kötődés: csakis Jézus Krisztushoz, és ez minden, látjátok, hogy együtt ülünk a mennyei helyeken.

13 Rendben, testvérnő, ha megadod nekünk… Énekeljük csak el ezt az egy versszakot belőle: Amikor a tüzes szén megérintette a prófétát… Énekeljük most el együtt.

Amikor a tüzes szén hozzáért a prófétához,
Olyan tisztává tette, amilyen csak lehetett.
Amikor Isten hangja szólt: Ki megy el értünk?
Ő válaszolt: Itt vagyok, küldj el engemet!
Szólj, Uram! Szólj, Uram! (Testvérek, most gyertek előre, kérlek.)
Szólj, és én hamar felelek.

A többi prédikátor testvérek is jöjjenek előre, kérlek, akik a kezüket teszik… Az itteni gyülekezeti házhoz kapcsolódok: Ruddell testvér, Lamb testvér, és a többiek…

Szólj, és én felelek: Uram, küldj el engemet!
Óh, milliók haldokolnak bűnben és szégyenben,
Hallgasd az ő szomorú és keserű sírásukat!
Hamar, testvérek, siessetek megmentésükre,
Gyorsan feleljetek: Mester, itt vagyok!
Szólj, Uram! Szólj, Uram!
Szólj, és hamar felelek.
Szólj, Uram! Szólj, Uram!
Szólj és felelek: Uram, küldj el engemet!

Mi a neved, testvérem?

- Orlando Hunt…

Orlando Hunt testvér New York City-ből, így van? És testvér?

- Joseph Coleman

Joseph Coleman.

Most pedig, kérlek, forduljatok a hallgatóság felé, testvéreim.

14 Hunt testvér és Coleman testvér, Isten hívásával a szívükben. És mint az imént énekeltük az éneket: "Milliók haldokolnak bűnben és szégyenben", ők pedig meghallották azt a szomorú és keserű kiáltást. És kérjük őket: "Hamar, testvérek; siessetek a megmentésükre." Látjátok? Gyorsan válaszoljatok: "Mester, itt vagyok!" Ők pedig így válaszolnak ma délelőtt.

És amint mi, a testvérek ebből a gyülekezetből és ez a csoport, felszenteljük őket kezünk rájuk vetésével, és a közösség jobbját nyújtjuk nekik, hogy Jézus Krisztus tanúi legyenek a mi támogatásunkkal itt: hogy mindenben támogatjuk őket, ami tisztességes és helyes az Evangéliumban. Az imádságunk szüntelenül az lesz ezekért az emberekért, hogy Isten használja őket az Ő tisztességére. És legyen az ő szolgálatuk gazdag és nagy New York-ban. Az életük Isten szolgálatával legyen telve, hogy drága kévéket hozzanak be az Ő országába. Éljenek ők hosszú, boldog életet. Az Úr Isten öltöztesse fel őket az Ő örökkévaló jelenlétével, és adjon nekik egészséget és erőt, és tartsa őket az Ő szolgálatában, amíg Jézus Krisztus hazahívja őket a nyugalom örök lakhelyének otthonába.

15 Most pedig ez a gyülekezet, miközben meghajtjuk fejünket… A prédikátorok menjenek ki, hogy kezüket tegyék rájuk.

Mennyei Atyánk, kezünket vetjük Hunt testvérre az Úr Jézus Krisztus nevében, mert amit tudunk

róla, Uram, az igazságos volt. És köszönjük Neked a szolgálatra való hívást az életében. Uram, szólj ezen a testvéren keresztül, nyerjél meg lelkeket, hozz szabadulást, Uram, azoknak, akik fogságban vannak, akár betegségben, vagy szellemileg, vagy testileg vagy lelkileg. Uram, adj neki egy igazi szolgálatot, hogy az útja végén ő visszanézhessen azon a hosszú úton és megláthassa, hogy Isten kegyelméből képes volt minden ellenséget legyőzni. Jézus Krisztus, a mi Urunk, által kérjük ezt. Ámen!

16 Coleman testvérre is a kezünket helyezzük, tanúkként, Uram, hogy szentesítsük az ő elhívását, hogy mi, ez a gyülekezet, ez az embercsoport, hisszük, hogy ő Krisztus szolgája. És kérjük, hogy áldd meg őt és adjál neki nagy, hatalmas szolgálatot, hogy lelkeket nyerjen meg az ő Urának, hogy a foglyokat szabaddá tegye és hogy megtörje a Sátán erőit, amely a vele kapcsolatba lépő emberek életét veszi körbe. Uram, adjál neki gyümölcsöző életet, hogy segítsen és erősítsen bennünket. És ő is, amikor az útja végére ér, Istenem, add meg, hogy visszatekintve a hosszú útjára megláthassa, hogy Jézus Krisztus kegyelme által az ellenség minden bilincsét szét tudta zúzni, Isten tisztességére.

Mennyei Atyám, hadd élhessenek és munkálkodhassanak ezek az emberek Isten aratásában. A Te áldásaid nyugodjanak rajtuk és legyenek velük addig az időig, amíg mindnyájan összegyűlünk a mi nagy Mesterünk lábainál. Jézus Krisztus nevében kérjük ezt. Ámen!

Isten áldjon meg, Hunt testvér, és adjon neked gyümölcsöző szolgálatot. Isten áldjon meg téged, testvérem, és adjon neked is gyümölcsöző szolgálatot. Isten áldjon meg benneteket. Még egyszer.

Amikor a tüzes szén hozzáért a prófétához,
Olyan tisztává téve őt, amilyen csak lehetett,
Amikor Isten hangja azt mondta: - Ki megy el nekünk?
Ő felelt: - Itt vagyok, küldj el engemet!
Óh, szólj, Uram! (Hadd szóljon Ő sok fiatal szívhez!)
Szólj, Uram! (Akiket Isten hív el.)
Szólj, Uram és hamar felelek Neked.
Szólj, Uram; szólj, Uram!
Szólj, és felelek: - Uram, küldj el engemet!

17 Milyen hálásak vagyunk az Úrnak ma délelőtt a gyülekezet nagy kiváltságáért, hogy tanúi lehetünk annak, hogy az utolsó napokban szolgálók küldetnek ki az evangélium mezejére. Isten kegyelme kísérjen benneteket, testvéreim. Remélem, hogy Ő elküld benneteket külföldi mezőkre és szerte a világon, hogy prédikáljátok Jézus Krisztus kikutathatatlan gazdagságát, ahol arra szükség van. Olyan nagy szükségben van ma a világ.

Olyan sok van ezekből a jó dolgokból, csak vennünk kell egy kicsit innen is onnan is, hogy mindent belevigyük a ma délelőtti szolgálatba. Most pedig ma… Egy olyan témáról beszélek, amit én… Néha nem szeretem megközelíteni ezeket az igazán nagyszerű időket.

Tehát múlt vasárnap, ha nem voltatok itt és nem kaptátok meg a Harmadik kivonulás üzenetet, és ha szeretitek a hangszalagokat, szerintem ezt élvezni fogjátok: A harmadik kivonulás.

18 Mink van? Egy beteg fiú itt, vagy ilyesmi? Óh, egy kis nyomorék fiú. Igen! Isten áldja őt meg gazdagon. Rendben. A szolgálat végén úgyis fogunk imádkozni a betegekért. Látjátok? Tehát mi… Most…

Kérünk titeket, ha talán megtehetitek, hogy vegyétek magatokhoz a Harmadik kivonulásról szóló üzenetet, a harmadik alkalomról, amikor a világosság, az Úr angyala, aki az embereket kivonulásra hívja, szemmel láthatóan megmutatta magát a földön egy kivonulásban. Látjátok? Számomra ez igazán rendkívüli: a Harmadik kivonulás.

Megengednétek, hogy levegyem a kabátomat? Nagyon meleg van ma délelőtt a gyülekezeti házban, és csak annyi légkondicionálásunk van, amennyit ti tudtok legyezéssel létrehozni. Ehhez az áramot is nektek kell szolgáltatni. Úgyhogy tervezzük, hogy egy napon majd bevezetünk ide egy hűtési rendszert, amint el tudjuk rendezni hozzá a dolgokat.

19 Nagyon örülnénk, ha hallani akarnátok az üzenetet, a Harmadik kivonulás-t. Volt nekünk sok kivonulásunk, de határozottan meg tudjuk mutatni azt a három kivonulást, amelyben Isten a tűzoszlop formájában lejött, hogy hívjon és különválasszon embereket. És most ez az emberek különválasztása.

És látjuk, hogy amikor Ő az első kivonulását hívta, akkor Ő előttük ment a tűzoszlop formájában és egy olyan földre vezette őket, ahol később egy ember formájában jelent meg nekik, akit Jézus Krisztusnak hívtak. Ő Istentől jött és Istenhez ment. És elutasították Őt. És Ő azért jött, hogy az embereket kihívja abból a külsőséges állapotból, amelyikbe kerültek, mint ahogyan lent Egyiptomban is tették: áttértek a bűnre és az egyiptomiak szokásaira. És Isten kihívta őket.

És most, látjuk, hogy a második alkalommal ők a római birodalom fogsága alatt tértek el. És belementek a hitvallásokba és eltávolodtak az imádat igazi komolyságától, és Isten egy újabb kivonulást küldött. Ő egy olyan ember formájában jelent meg, aki vezette az embereket.

20 Az első kivonulásban Ő volt a tűzoszlop. Aztán amikor a földre jött a Bárányban, ahol Ő vezette őket… Milyen gyönyörű előképe lesz ez a millenniumban, ahová Ő most vezeti a gyülekezetet. Úgy fogjuk Őt látni, ahogyan Ő van. Olyan testünk lesz, mint amilyen az Ő dicsőséges teste.

És ma, a világosságból visszatükröződő evangélium fénye által, egy tűzoszlop szemmel láthatóan közöttünk... A tudomány látta ezt, ott van a magazinokban és szerte a világon, és mind tudományosan, mind lelkileg ugyanannak a tűzoszlopnak ismerik fel, ugyanazon jelek és más dolgok által, melyeket mindig is csinált.

És most, azokban a napokban, amikor sok a fanatizmus és más dolgok, Isten mégis azonosítja Magát. Tehát látjuk ezt, hogy milyen dicsőséges dolog tudni azt, hogy ez a földi porsátor egy napon - ez az öreg, törékeny test, amelyben betegek vagyunk és szenvedünk -, el fog változni és hasonlóvá lesz az Ő saját dicsőséges testéhez. És akkor látni fogjuk Őt, ahogyan Ő van, és Vele leszünk azon a földön, ahová most tartunk. Óh, ez szinte arra késztet bennünket, hogy álljunk fel és énekeljük, hogy Vágyom az ígéret földjére. De valószínűleg ezt úgyis eléneklik a keresztelésekor, mert ez a mi keresztelési énekünk.

21 Most pedig a testvéreknek, mind itt, mind azon a földön, ahová ezek a hangszalagok eljutnak - és az szerte a világon van -, ezek az üzenetek nem egy bizonyos személynek szólnak. És nem akarjuk, hogy az emberek azt gondolják, mi valamilyen klán vagyunk, vagy egy csoport fanatikus, akik összegyülekeztek, hogy különválasszák magukat, láthatóan, mint akiknek nincs hitük, vagy hogy bárki ellenében különválasszuk magunkat, vagy Isten ellen, vagy az egyház ellen. Mi az egyházért vagyunk, csak rá akarunk mutatni a Szentlélek által és az Ő segítségével arra, hogy mi az oka ennek a különválasztódásnak, ami ma van. Mi nem hiszünk abban. Mi hisszük, hogy minden gyülekezetnek együtt kellene közösségben lennie, nem pedig elkülönülten lennie, hogy a metodisták a maguk csoportjának vannak, a baptisták a magukénak, és az egység-hívők és a háromság-hívők, és még amink van, mind elkülönülve. Mi hisszük, hogy ennek úgy kellene együtt lennie, mint Jézus Krisztus testének a hatalmas, egyesült csoportja, amely azt a dicsőséges eljövetelt várja. Egyáltalán nem kellene elkülönülniük.

22 És hogy mi választja ezt külön… Kell, hogy legyen egy alapvető oka annak, hogy nem vagyunk együtt. És amint ezt tanulmányozom, felismerem azt, hogy ez nem a bőrünk színe miatt van: hogy a sárgák, a feketék, a barnák és a fehérek mind külön szervezetekben különülnek el egymástól. Nem arról van szó, hogy milyen ételt eszünk, mert mindnyájan ugyanazt esszük. Ugyanolyan fajta ruhákat hordunk, és így tovább. De látom, hogy alapvetően miről van szó: emberekről, akik letértek az evangélium tanításának kitaposott ösvényéről. Mindegyik ember… És kellene, hogy valamilyen módon határozottan megmutathassuk, hogy az helyes-e vagy téves. És az egyetlen módja ennek nem az, hogy bármilyen magyarázatot teszünk hozzá az Igéhez; hanem hogy csak olvassuk azt, amint van, és úgy higgyük azt.

23 Mindegyik ember a saját értelmezését teszi hozzá, és azzal már valami mássá teszi.

Ezzel visszatérünk a katolikus egyház eredeti szervezetéhez, amelyben a katolikus egyház hiszi, hogy Isten az Ő egyházában van, és hogy az Igének semmi köze sincs hozzá, és Isten az Ő egyházában van. És mi protestánsok, amint a Jelenések 17-ben látjuk, hogy mindnyájan egybegyűltek, és hogy a katolikus egyház volt minden szervezetek anyja. És látjuk, hogy a protestáns szervezetnek, bár vakon, vakon, ugyanaz a természete van meg, mint a katolikus egyháznak. A Biblia a katolikus egyházat nevezi a nagy paráznának, a protestáns egyházat pedig szintén paráznáknak. Azt mondta, hogy a nagy parázna volt minden paráznák anyja. És ez nem más, emberek, mint egy rosszhírű asszony, aki nem maradt hű a házassági esküjéhez. És mindannyian valljuk, hogy Krisztus menyasszonya vagyunk, és mégis annyira hűtlenek. Mi teszi a hűtlenséget? Hogy ellenszegülve élünk annak a tanításnak, amit Isten a menyasszonya elé adott, hogy aszerint éljen - ez az én véleményem -, ami a Biblia. És hiszem, hogy ez Isten tévedhetetlen Igéje.

24 És ezért látjuk, hogy a protestáns egyház, hogy legyen egy szervezete, még a Szentírástól is különválasztja magát, hogy létrehozza a maga szervezetét.

Prédikátorok, felszenteltek, ragaszkodnak a maguk dolgaihoz, és hányszor jönnek a dolgozó szobámba, és százával vannak itt a termekben és azt mondják nekem: - Branham testvér, micsoda kihívásokat adsz az embereknek. Senki sem fog ott kint megállni ellene. Tudják, hogy ez az igazság…

- Miért -, mondom nekik, - miért nem cselekszitek akkor?

- Nos, látod, ha megtenném, koldulnom kellene a kenyeremért. Senki… Van egy szolgálatom, el kell jutnom az Úrhoz. És el kell jutnom az emberekhez. És akkor nem lenne támaszom…

Csak ismernétek fel, hogy Krisztus a mi támaszunk, a Biblia az alátámasztásunk, látjátok. De ez… Látjátok. És ezzel a protestáns egyház is ugyanoda jutott, mint a katolikus egyház.

25 A katolikus egyházat nem érdekli… Nos, nem mondom… Nem akarom ilyen nyersen kifejezni, hogy őket nem érdekli, mit mond a Biblia. Ők hiszik a Bibliát, de látjátok, nekik van… Az apostoli utódlásra épül a katolikus egyház, vagyis a pápák utódlására, és Pétert hívják az első pápának és így tovább. Ők hiszik

ezt, szenvedélyesen hiszik ezt.

És a protestánsok - látjátok? -, összegyűlnek és létrehoznak egy pontosan olyan szervezetet, mint amilyen Niceában volt nekik, Rómában, amikor megszervezték a katolikus egyházat a nicea-i zsinatkor. És látjuk, hogy ők ugyanazok: mindketten ugyanazok. Elhagyják az Igét, hogy létrehozzanak egy szervezetet. Látjátok? És aztán amikor a sok nagy igazságra kerül a sor, az furcsának tűnik ma, különös nekik, mert ők csak a hagyományból tanultak. Nekünk nincs más hagyományunk, csak a Biblia. Nincs nekünk másunk, csak Isten szent Igéje, és azon állunk mi.

26 És most, ma, szeretnék felolvasni egy igeszakaszt, csak egy percig, Isten szent, szentséges Igéjéből; melyet a Lukács evangéliumában, a Lukács evangéliuma 23. fejezetében találhattok meg, hogy megalapozza, hogy hátteret adjon annak, amit mondani akarok: egy alapgondolatot arról, amiről beszélni szeretnék. És szeretnék felolvasni egy verset; ez minden, amire szükségem van alapként ma délelőtt, hogy építhessek rá. Tehát olvassunk a 20… A 23. fejezetből, a 23. fejezet 33. versét:

> *"Mikor pedig elmentek a helyre, mely Koponya helyének mondatik, ott ők megfeszítették Őt és a gonosztevőket, egyiket jobbkéz felől, a másikat balkéz felől."*

Most szeretnék négy szót kivenni ebből, ebből az igerészből, hogy megalapozzam, amit mondani szeretnék: ott ők megfeszítették Őt. Négy szó. És a témám megnevezése… Vádat emelek a mostani felekezeti gyülekezeteknek és a független gyülekezetek közül is soknak, amiért Jézus Krisztust újra megfeszítik ma. Vádolom őket.

A mai délelőtt címe: a Vád.

27 És úgy szeretném ezt használni, mintha ez egy terem lenne, egy tárgyalóterem, ahol van… És végső soron a szószék és a gyülekezet egy tárgyalóterem. A Biblia mondja, hogy ez egy ítélőszék… Hogy Isten házánál kell elkezdődnie. És ez olyan, mint a bírói szék és a bíróság és a tanúk, és így tovább.

És ez van ma nekem, és Isten Igéje a tanúm és a vádbeszédem a mai gyülekezetek ellen szól. És most ebbe nem vonom bele a bűnöst: csak a gyülekezethez szólom ezt. És ennek most hangszalagokra kell kerülnie, és próbálom olyan gyorsan elmondani, ahogyan csak tudom.

És vádolom ezt a nemzedéket Jézus Krisztus második megfeszítésével!

28 És most hogy ezt ebben a korban teszem, amiben élünk, nekem ehhez bizonyítékot kell nyújtanom. Ha vádat emelek, akkor bizonyítékot kell felmutatnom a bűntényről, amelyet elkövettek. Ahhoz, hogy vádoljam őket, bizonyítékot kell előhoznom, hogy bizonyítsam azt, hogy amit mondok, az megálljon a főbíró előtt, amelyik… És magamat teszem meg ügyésznek ebben a vádbeszédben.

És Isten Igéje a tanúm, és vádolom ezt a nemzedéket a keresztre feszítésért.

29 Meg kell mutatnom, és meg fogom mutatni, hogy ugyanaz a lélek van ma az embereken, mint amelyik az első keresztre feszítést elhozta, és hogy ma is ugyanezt teszi. Ezt kell tennem, ha a keresztre feszítésről van szó, és hogy ők elvégezték a keresztre feszítést. Meg kell mutatnom az embereknek, hogy ugyanaz a hozzáállás van ma az emberekben és hogy ugyanazt a dolgot teszik lelkileg, mint amit ők akkor testileg megtettek: megfeszítették a test szerinti Jézus Krisztust, Isten Fiát.

És most, ma ugyanezen Ige által, ugyanezen Szentlélek által és ugyanezen Ige által kívánom megmutatni a gyülekezeteknek, hogy hol állnak: hogy ma is ugyanazt a dolgot teszik, és hogy a Biblia mondta, hogy ezt fogják tenni: és bizonyítani azt, hogy ez az az idő, amelyikben élünk.

Ez nem lehetett volna néhány évvel ezelőtt. Azt mondom, hogy 50 évvel ezelőtt nem lehett volna ezt csinálni. De ma nagyon is időszerű. És nem lehetett volna megtenni 10 évvel ezelőtt, de ma meg lehet tenni, mert az idő lejárt. Az idő végénél vagyunk. És az Ő szolgájaként hiszem, hogy már majdnem ott tartunk, hogy erről a földről átmenjünk egy másikra.

Ezért a megtérésre kapott idő, nemzetként, már lejárt. Hiszem, hogy ez a nemzet nem térhet meg. Hiszem, hogy átlépte a határvonalat az irgalom és az ítélet között. Hiszem, hogy a kettő között egyensúlyozva próbál meg totyogni.

30 - Branham testvér, mielőtt előterjeszted az ügyedet, hogyan fogod ezt bizonyítani? Csak ennyi: hogy ugyanazokban a bűnökben vagyunk vétkesek, mint amikért Isten elpusztította az özönvíz előtti világot. Ugyanazokban a bűnökben vagyunk vétkesek, mint amikért elpusztította Sodomát és Gomorát. És most… És mind az összes lelki bizonyíték itt fekszik előttünk, ugyanazok a lelki bizonyítékok, világszerte ismeretesek, amelyek Isten irgalmát hozták le azokra a nemzedékekre; az elutasítókra pedig az ítéletet hozták le. Tehát ha ez a nemzedék elutasította ugyanazt az irgalmat, amely adatott azokban az időkben, akkor Isten igazságtalan lenne, ha ítélet nélkül elnézné ezt nekik.

Amint Jack Moore, egy barátom, mondta egyszer: - Ha ez a nemzet megússza anélkül, hogy Isten

megbüntetné, akkor Istennek kötelessége volna feltámasztania Sodomát és Gomorát és bocsánatot kérnie, amiért felégette őket.

31 Most pedig, tudjuk, hogy lelkileg ugyanazt a dolgot teszik ma, mert ugyanazért a célért teszik és ugyanolyan módon, mint ahogyan az Úr megfeszítésében tették test szerint. Irigységből teszik, lelki vakság miatt, mert nem akarnak látni és nem akarják hallgatni. Jézus az Ő földi útján azt mondta: "Jól mondta rólatok Ézsaiás próféta, hogy van szemetek és nem láttok, és fületek, és nem hallotok."

Ugyanazzal az okkal és ugyanazzal a céllal és ugyanazzal az indoklással ők újra megfeszítik Krisztust, újra - mint arra nemsokára rátérünk -, ugyanazokért az okokért, mint amikért akkor tették. Semmit nem találnak ellene, és nem merik megpróbálni kihívni. És tudják, hogy ott van a bizonyíték, és tudják, hogy a Biblia úgy mondja. És az egyetlen dolog, amit képesek megtenni, az az, hogy káromolják azt. Pontosan így van. Tehát… És minden ugyanazok az okok…

32 És most, ugyanezen az alapon előállíttatom ezt a nemzedéket Jézus Krisztus megfeszítéséért, a keresztrefeszítésért, amelyben bűnösek. Mocskos, gonosz, önző, felekezeti kezekkel megfeszítették az élet Fejedelmét, aki meg akarta mutatni Önmagát az embereknek.

Azt mondod: - Ugyanaz a személy?

"Kezdetben volt az Ige… És Isten volt az Ige. És az Ige testté lett", és megmutatta magát. Az Ige testben megnyilvánult, és ők elítélték a testet és megölték azt, mert az Ige nyilvánult meg. A Zsid 13:8 azt mondja: "Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz." Ugyanaz az Ige. Látjátok? És ugyanezért az okért próbálják megfeszíteni az Igét.

33 Most pedig az igerészemről, hogy visszamenjek ahhoz a témához, amit vennie akarok: Ott… A négy szó. Magyarázzuk meg itt. Ott, a világ legszentebb városában, Jeruzsálemben. Ott, a világ legvallásosabb városában. Ott ők, a világ legvallásosabb népe egy vallásos ünnepen, a páska ünnepén. Ott, a legvallásosabb helyen, a legvallásosabb városban, minden szervezetek legnagyobbikában, mindnek a fejében; ott ők, a világ legvallásosabb népe gyűlt össze mindenfelől a világban. Ők megfeszítették, a legszégyenletesebb halállal, ami csak lehet - ahogy egy embert meg lehet ölni -, hogy meztelen, és letépték Róla a ruháit. Ő megvetette a gyalázatot. A feszületeken van egy köré csavart rongy, de ők letépték Róla a ruháit. A legszégyenletesebb…

34 Ott, a legvallásosabb városban; ők, a legvallásosabb emberek; megfeszítették, a legszégyenletesebb halál, Őt, a legdrágább személyt.

Hát nem elég ez, hogy megítélje ezt a nemzedéket?! Ott, a legvallásosabb szervezet, minden gyülekezetek legnagyobbika gyűlt össze egy helyen; ők, minden fajta közül a legvallásosabb emberek, akiknek Isten imádóinak kellene lenniük… Összegyűltek e legszentebb ünnepükön, a húsvét tisztulásában, amikor rabságból szabadságban mentek át. És ott abban az időben és akkor, a legvallásosabb emberek a legvallásosabb ünnepen, a legvallásosabb helyen az élet Fejedelmét belevitték a lehető legszégyenletesebb dologba, amit csak tenni lehet: hogy lemeztelenítsenek egy embert és feltűzzék egy fára, mert "átkozott az"… A törvényük mondta, amely szerint az imádatot végezték: "átkozott az, aki fán függ". És Ő átokká lett értünk. Leszaggatták a ruháit, megverték Őt és kigúnyolták Őt, a menny Istenét. Leszaggatták a ruháit és odaszegezték Őt a kereszthez… Őt. Ott ők megfeszítették Őt, a római halálbüntetés szerint.

35 A legszégyenletesebb halál ma a világon nem az, hogy lelövik az embert. A leggyalázatosabb halál ma a világon nem az, hogy elüt valakit az autó és meghalt, hogy vízbe fullad, vagy tűzben megég: hanem a legszégyenletesebb halál ma a nyilvánosság előtti halálbüntetés, ahol az egész világ elítéli az embert és bűnösnek mondja ki. És az egész világ a kezét vetette erre az emberre és bűnösnek mondta ki Őt, miközben Ő ártatlan volt. És Ő az ellenség - nem a barátok, nem az Ő törvényei, hanem az ellenség keresztrefeszítése alatt halt meg; az élet Fejedelme, aki a valaha is élt vagy élni fogó legdrágább személy: Jézus Krisztus. Ő, a legdrágább személy. Tartsátok ezt észben, miközben felépítjük a mai témánkat.

36 El tudjátok képzelni, hogy egy olyan helyen, mint Jeruzsálem, ahol 2500 éven át vagy még tovább, hogy az emberek… Vagy több száz éven… Lehet, hogy kicsit soknak mondom ezt. Lehet, hogy 800 vagy 900 év, vagy ilyesmi. Egyszerűen nem tudom, hogy milyen messze van ez attól, hogy Salamon megépítette a templomot. Úgy képzelem, hogy lehetett 800 év, vagy ilyesmi. És ők várták az eljövendő Messiást. Ők összegyűltek ott a húsvéti imádatra. Csak gondoljatok bele: az összes farizeus és szadduceus és ki tudja még mindennek a feje: egyetlen nagy összegyülekezés Isten imádatára. A legszentebb hely, Jeruzsálem, az Úr temploma; és az Úr népe fogta az Urat Magát, és megfeszítette az Urat halálítélettel. Még ilyet!

37 Most pedig, az a négy szó: ott ők megfeszítették Őt. Még mindig mutatjátok a Bibliát. Látjátok, ez csak négy szó, de a Biblia összesűríti ennek az igazságát. Nekem körül kell járnom és elmagyaráznom,

hogy miről beszélek, de a Bibliának nem kell semmit sem megmagyaráznia. Az egyszerűen csak mind igazság. Tehát a Bibliának semmit sem kell megmagyaráznia. Nem kell megmagyaráznia, mert az mind az igazság.

Itt van négy szó abból a nagy igazság-láncolatból. Megpróbálom elmagyarázni. És az elmagyarázásából valójában egy könyvtárat lehetne csinálni. Sehogyan sem tudom megmagyarázni ezt a négy szót. De most, Isten segítségével, aki megíratta ezt, megpróbáljuk megmagyarázni ezt a négy szót; és olyan módon előhozni, hogy az emberek megértsék azt.

Mi van most itt előttünk? Itt van előttünk az első keresztre feszítés a legszentebb helyen, a legszentebb emberekkel, a legszégyenletesebb halál, a legdrágább személynek. Óh, ez annyira ellentmondásos! Óh, óh, mennyire gyalázatos!

38 Most pedig, vegyük az első szót: ott. Beszéljünk erről, mielőtt vádat emelünk. Lebontjuk ezt és megmutatjuk, hogy mit tettek ők, és aztán meglátjuk, hogy a vádemelésem helytálló-e vagy sem. Ott, Jeruzsálemben, a legszentebb helyen, mert a templom ott volt: a legszentebb hely, mert ott volt a templom, és a zsidók az egész világról ezen a helyen gyűltek össze: egy találkozóhely az imádatra. A legnagyobb imádó hely Jeruzsálemben volt. Ott volt a templom. Meg van írva: "Mindenkinek Jeruzsálemben kell Istent imádnia." Rendben, mert az volt az imádat helye.

És ma halljuk őket… Egyikük azt akarja mondani: - Óh, jövünk ezekre a nagy összejövetelekre… Ahol ezek a felekezetek tartják őket. És aztán itt van nekünk a Vatikán város megnyílása, és a pápák és így tovább felszentelései. Mindenki azt mondja: - El kellene mennünk a metodisták összejöveteleire, vagy a Biblia… A baptista összejövetelre… Vagy: - Mindnyájunknak el kellene mennie Rómába... Mert ott van a központja annak, amit ők kereszténységnek neveznek.

39 Az utolsó háború idején, amikor Róma elesett, ezek a német katonák - közületek, fiúk, sokan tudnak erről -, azok a német katonák hátrahúzódtak a Vatikánba, és kitüzelték onnan az amerikaiakat, amint előre nyomultak. Funk testvér és Roberson testvér és sokan közületek, Beeler testvér és sokan azok közül a testvérek közül, akik ott voltak abban a háborúban, tudják ezt. És tudjátok, mit? Mi adtuk ki a rendeleteket, hogy nem nyithatnak tüzet arra a városra, mármint az amerikaiak. Ott állt az ember, és a célpontjukká vált: a Westminster Apátságra viszont, Angliában, egész éjjel lehetett tüzelni. Ott gyűltek össze a protestánsok, úgyhogy arra nyugodtan lehetett lőni, a Vatikánra azonban nem, mert Roosevelt elnök… Hallottam a beszédjét aznap este, aminek a címe az volt: Kandallós beszélgetés. Azt mondta: - Amikor Róma elesett… Azt mondta: - Milyen szégyen, mert Róma minden kereszténység feje… El tudjátok képzelni, hogy egy protestáns ilyet mondjon?

40 Tehát a keresztény vallás nagy központja… Nos, mi helyezzük ezt át Jeruzsálembe, ha megteszitek. Ha nektek is megfelel, tegyük ezt át Jeruzsálemre. Mindezeknek a többieknek a feje, a Szanhedriné, a farizeusoké és a szaddúceusoké, mind Jeruzsálembe mentek fel. Tényleg az volt a székhely.

A szervezeti életben pedig, el kell ismernünk, hogy a római katolikus egyház mindnek az anyja. Bizony az. És ez a pünkösdtől kezdődött, és ide jutottak el, amikor szervezkedtek. Mi pedig, a protestánsok, csak a kishúgok vagyunk abból a gyülekezetből.

És most, mondjuk, hogy ez ott lenne a Vatikánban ma,

41 vagy ott Jeruzsálemben, amint akkor volt, amikor minden embernek Jeruzsálembe kellett jönnie iparkodni… Imádkozni. Miért tették ezt Jézus idejében? Miért mondták azt, hogy minden embernek Jeruzsálemben kell imádkoznia? Mert csakis egyetlen hely van, ahol Isten közösségben van az emberrel: mégpedig az áldozati vér alatt. Ezért kellett Jeruzsálembe jönniük. Isten sehol máshol nem találkozik az emberrel, csakis a vér alatt. Ha elfordulsz a vértől, elveszed magadtól a helyet, ahol Istennel találkozhatsz.

Isten meghozta az első döntését az Éden-kertben, hogy az ember Őt az áldozat kiontott vére alatt imádja. És ez az egyetlen hely, ahol Isten találkozott az emberrel, és ez az egyetlen hely, ahol Isten valaha is találkozott az emberrel

42 és ez az egyetlen hely, ahol Isten ma találkozik az emberrel: az Áldozat kiontott vére alatt, látjátok.

Nem számít, hogy metodista, baptista, vagy református vagy-e. Ha képes vagy elfelejteni a másságaidat - római katolikus is, vagy bármi -, és a kiontott vér alá jössz, Isten mindkettőnkkel ott fog találkozni. Mindnyájan ott találkozhatunk és lehetünk közösségben egymással egy alapon. De máskülönben Ő nem fog azért találkozni veled, mert metodista vagy. Nem fog veletek csak azért találkozni, mert pünkösdiek vagytok. Ő egyetlen feltétel alatt találkozik csak veletek: a kiontott vér alatt, amikor a bűneid megvallatnak és kivettetnek az Ő jelenlétéből. Akkor a vér által… És a vér mindig Őelőtte van, és ezért Ő téged csak a véren keresztül lát. És fehér vagy, mint a hó - látjátok? -, amikor megvallottad a bűneidet; máskülönben, nem vagy ott. Nem lehet közösséged.

43 Ezért nem látunk dolgokat történni a gyülekezetekben: ők azt vallják, hogy hisznek a vérben, de elutasítják magát a vérhez jutási tervet, az Igét, látjátok. Isten csakis egy módon tiszteli az Igét. Soha nem tisztelheted az Igét úgy, hogy jössz és azt mondod: - Én római katolikus vagyok, és elvárom, hogy ez történjen… Nem teheted. Metodista, baptista vagy pünkösdi: nem teheted. Csakis Isten irgalma alatt teheted az Ő kegyelme által, úgy, hogy jössz Jézus Krisztus kiontott vérén keresztül. Azt mondod: - Uram, és az ígéretre hivatkozom… Látjátok. És ha te valóban az alatt a vér alatt vagy, akkor Istent kötelezi az az Ige. De először a vér alatt kell lenned. Érted ezt most?

44 Nem csoda, hogy képtelenek hinni a csodákban. Nem csoda, hogy képtelenek hinni a természetfölöttiben. Nem csoda, hogy kárhoztatják azt. Ugyanazért kárhoztatták azt akkor, mint amiért ma kárhoztatják. Olyan bűnösök, amilyen bűnösök csak lehetnek, mert csakis a kiontott vér alatt… És akik mernék… Egy kis testvér, aki alázatban a szaván meri fogni Istent és mer kimenni oda és megvallani a bűneit és elfelejteni ezeket a dogmákat és más dolgokat, és ott állni a vér alatt és hinni azt… És aztán őt akarják fanatikusnak nevezni. Őt akarják megbélyegezni és azt mondanánk - ez nem egy szószékhez illő szó, de csak hogy megértsétek -, hogy ő egy csodabogár. Végső soron nem vagyunk-e mindnyájan csodabogarak? Látjátok? A hívő egy csodabogár a hitetlen számára, a hitetlen pedig egy csodabogár a hívő számára. Akkor tehát a ki a csodabogár? Látjátok? A földműves egy csodabogár az üzletember számára, az üzletember pedig egy csodabogár a földműves számára, látjátok. Úgyhogy voltaképpen ki is ő?

Mondom nektek, hogy az üdvösség egy egyéni ügy az ember és Isten között: egy egyén, amint félelemmel és remegéssel kutatjuk ki az üdvösségünket. És semmilyen más alapot nem ismerek, mint tanító ma délelőtt vagy mint Krisztus egy szolgája, mint hogy az Igére fektessük le. Semmi másra nem helyezhetem ezt.

45 Aztán látjuk, hogy csakis a vér alatt találkozott Isten az imádóval, ezért Jeruzsálemben találkoztak. És Krisztus az Istentől adott áldozati Bárány. Ma pedig csakis egyetlen hely van, ahol Isten találkozik az emberrel, mégpedig Jézus Krisztus vére alatt. Bárhol máshol is legyen az, kárhoztatva van: Isten meg sem hallgatja azt. Lehetnek mindenféle érzelmeid és mindenféle izmusaid, és rázkódhatsz, ugrálhatsz és lehet véred és tüzed és füstöd és minden más: de amíg az életed nem illik össze az Igével, és amíg Isten alaposan nem azonosítja azt az életet, addig felesleges próbálkoznod vele, mert kint vagy belőle. És Isten soha nem találkozik vele addig, amíg a vér gondozása alá nem kerül. Így van.

46 Tehát látjátok, az Igében van egy Jeruzsálemünk - a gyülekezetnek van -, a Mennyben, egy mennyei Jeruzsálem, ahol Isten az Isten. És ma nem valamilyen hitvallás alatt van, vagy valami alatt, amit próbálunk Jeruzsálemmé tenné. Szeretnénk… A metodisták a metodista székhelyet akarják Jeruzsálemmé tenni, a katolikusok pedig Rómát. És a különböző helyek, ahol a székhelyünk van, azokat akarjuk megtenni Jeruzsálemmé. De a Biblia mondja, hogy a mi Jeruzsálemünk felülről jön, amely minden hívőnek az anyja.

47 Most tehát, Krisztus az Istentől adott Bárány. Figyeljétek meg, mennyire megfelelő volt most ez, megmutatva, hogy az a Jeruzsálem megszűnőben volt. Mikor? Addig az óráig hatott; a bárányok vére rendben volt addig a napig. De most, a keresztre feszítésnél ez megváltozik. A régi rendszernek vége. Volt egy új, és a Bárány volt az áldozat. A Bárány, az áldozati Bárány a helyszínen volt. Ők kárhoztatták és pontosan azt tették, amit tenniük kellett. Így van.

Áldott legyen az Úr, amiért láthatjuk ezt a csodálatos, mennyei fényt ebben az utolsó időben, mert a gyülekezetek ugyanezt teszik ma. Addig az óráig, amíg a szervezeti vallás megítéltetik, és bizonyítást nyer, hogy Krisztus Igéjét áldozzák fel: onnantól kezdve az Ige jön, és csakis az Ige. A régi húsvéti bárány elmúlt, és Krisztus lett a mi Bárányunk a keresztre feszítés napján. És azon a napon, amikor a felekezet megfeszítette Isten Igéjét és egy hitvallást fogadott el az Ige helyett, azon a napon teljes hatásba lépett az Ige.Ez éppen mostanában volt.

48 Figyeljük meg másodsorban: Először is: ott, Jeruzsálemben. Másodszor: ők. Ők, kik? A zsidók, az imádók. Gondoljatok bele. Maguk az imádók ölték meg azt, akiről azt állították, hogy imádták. El tudtok ilyet képzelni, hogy amilyen értelmes emberek voltak a papok, hogy amilyen képzést kaptak, hogy doktori fokozatuk volt, amíg… Valószínűleg… Egy adott korábbi nemzedékből kellett előjönniük, illetve törzsből, máskülönben nem is lehettek papok. Lévitáknak kellett lenniük. Az atyjaik papok voltak; a nagyapjaik papok voltak, az ük-ük-ük-ük-üknagyapjaik papok voltak. És olyan odaszentelt életet kellett élniük, hogy ha csak egyetlen vesszőcske is szólt ellenük, meg kellett kövezni őket. Semmi irgalmat nem kaptak. Szentek? Természetesen, de maguk-csinálta szentséggel. Úgy kellett viselkedniük, hogy az arcukat mutatták a gyülekezetüknek. De a belsejükről Jézus azt mondta: “Halott emberek csontjaival vagytok tele.”

Óh, hogy mennyire tudnék már pontosan ennél vádat emelni. Olyan emberek, akik tudják, hogy ez az igazság, hogy ez az Ige az igazság, ők megalkusznak ezzel kapcsolatban, hogy az arcukat valamilyen szervezetnek mutathassák! Jogomban áll vádat emelni ellenük - pontosan így van -, Isten Igéje alapján.

49 Figyeljétek meg, hogy ők, az imádók, azok az emberek, akik az ígéretet várták, akik éveken és korokon át az ígéretet várták és nem volt más dolguk, mint folyamatosan a papneveldében lenni… De az Igét a papnevelde tanítása szerint hasogatták, és nem ismerték fel a dolog igazságát. Ők, a papok, az akkori szolgálat; ők, a székhelyeiken, ők, annak a kornak a szolgálata ölte meg magát Istent, magát a Bárányt. Pontosan azt a személyt gyilkolták meg, akiről azt állították, hogy imádják.

És ma én vádat emelek a felszentelt prédikátoroknak ezen csoportja ellen! A hitvallásaikban és felekezeteikben ők megfeszítik az embereknek azt az Istent, akiről azt állítják, hogy szeretik és szolgálják Őt. Vádat emelek ezek ellen a prédikátorok ellen az Úr Jézus nevében, az ő tanításaikért, melyekkel azt állítják, hogy a csodák napjai elmúltak, és hogy a Jézus Krisztus nevében való vízkeresztség nem elég és nem jó. Ezen szavak bármelyike alapján, melyeket elcseréltek a hitvallásokra, bűnösöknek mondom ki őket, és Jézus Krisztus vére van a kezeiken, mert másodszor is újból megfeszítik az Úr Jézus Krisztust! Megfeszítik Krisztust a nyilvánosság előtt, elveszik az emberektől azt a dolgot, amit adniuk kellene nekik, és helyette mást adnak: egy egyházi hitvallást a népszerűségért.

50 Ott ők, ők, akiknek attól jobban kellett volna tudniuk. Ha valakinek is, hát azoknak a prédikátoroknak jobban kellett volna tudniuk. Ha valakinek is, hát a mostani egyházi embereknek jobbnak kellene tudniuk! Ha valakinek is, hát a püspököknek, érsekeknek és prédikátoroknak, és az istenség doktorainak jobban kellene tudniuk! De miért képtelenek erre? Óh, micsoda ellentmondás! Mi más van itt előttünk, mint egy ellentmondás? Azt állítják, hogy Istent imádják, és közben megölik az élet Fejedelmét.

Ők… Ott ők megfeszítették Őt, és itt ők újra ugyanazt teszik, mert Ő az Ige. Ez az… Ő pusztán az Ige visszatükröződése volt. És ez Ő ma, az Ige tükörképe, miközben próbál találni valakit, akin keresztül tükrözheti Magát.

51 És ezek az emberek távol tartják a gyülekezetet Istentől. És ha bármi történik és arról beszélnek a gyülekezetben, ők a színpadról kárhoztatják azt, a szószékről, és azt mondják: - Ez fanatizmus! Maradjatok távol tőle… És miközben ezt teszik, 1963-ban megfeszítik Jézus Krisztust, és pontosan olyan vétkesek, mint azok az emberek voltak abban az időben. Ez egy szörnyű állítás, de ez az igazság.

Rajta… Pontosan ezt teszik ma. És ezen az alapon, Krisztus megfeszítésének alapján, az Ige vételének alapján és amint elveszik azt az emberektől, pontosan ezt cselekedték ott. Maga az Ige, melyen keresztül Isten visszatükrözte a saját Fiát, hogy bebizonyítsa, hogy az, és akiről azt állítják, hogy szeretik; az a Jehovah, aki megmutatta magát az Ige által és pontosan azt cselekedte, amiről elmondta, hogy meg fogja cselekedni; pontosan azt, amiről Isten mondta, hogy megcselekszi, és ezt tükrözte oda eléjük. És a gyülekezeti csoportjaik és más ilyen dolgok szeretése miatt ők elítélték az élet Fejedelmét.

52 És én ugyanezt a csoportot elítélem ma és vádemelésemben bűnösnek mondom ki őket Isten előtt, Isten Igéje által, mivel ők ugyanezt a dolgot cselekszik. Ez a nemzedék vádoltatik.

Emlékezzünk a Zsidók 13:8-ra. Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

Hogyan vádolták Őt? Mert a hitvallásaik nem fogadták Őt el. És a szívükben tudták, hogy nem úgy van. Hát nem jól fejezte ki ezt Nikodémus a János 3-ban? "Rabbi, mi, a farizeusok, a prédikátorok, a tanítók; mi tudjuk, hogy Te Istentől küldött tanító vagy, mert egyetlen ember sem cselekedhetné a dolgokat, amiket Te cselekszel, hacsak nem Isten van vele… Látjátok. Ezt nyilvánosan tanúsítják az egyik ismert emberük által. És mégis, a hitvallásaik miatt, ők megfeszítették Krisztust. És ma nincs egyetlen olvasó sem, aki ne tudná elolvasni az ApCsel 2:38-at úgy, ahogyan én el tudom olvasni, és a többit is ugyanúgy, mint ahogyan én el tudom olvasni. Hanem a hitvallásaik és a felekezeti tagsági kártyájuk miatt, ami a zsebükben van. A fenevad jelei, amiket tagsági kártyákként osztogatnak. És veszik ezeket a dolgokat és újra megfeszítik Jézus Krisztust, és nyilvánosan megfeszítik Őt, és káromolják azt az Istent, aki megígérte, hogy megcselekszi ezt; és kárhozatot hoznak a fajra.

53 Ott… Ott ők, nem a bűnös, ők, vagyis az akkori gyülekezet, ők hibát találtak abban az emberben, aki az Ige volt. Így van? Hibát találtak az emberben, aki az Ige volt. Most pedig hibát találnak az emberen keresztül munkálkodó Igében - éppen csak a visszájára fordítják azt -, ami abban az emberben van, ami… A Szentlélek munkálkodik rajta keresztül, ez az Istentől való igazolás. Hogyan tudták, hogy Ő volt Krisztus? Mert a cselekedetei bizonyították, hogy Ő volt az. Azt mondta: "Melyikőtök vádolhat engem bűnnel? Ha nem pontosan azt cselekedtem, amiről az Ige mondta, hogy cselekedni fogom… És amely… Mondja meg valaki, hogy hol tévedtem, ha nem mutattam be minden jelét annak, hogy én vagyok a Messiás, hogy én vagyok az, akiről az ígéretetek szól!"

Azt mondták: "Hát, van nekünk Mózesünk. Mózesnek hiszünk."

Azt mondta: "Ha hittetek volna Mózesnek, hinnétek Nekem. Ha… Mózes látta az én napomat és vágyott rá, hogy e napon éljen. Mózes látta azt messzi a prófétákban. Ti pedig itt éltek mellette és kárhoztatjátok." Azt mondta: "Ti képmutatók, az ég jeleit felismeritek, de az idők jeleit nem tudjátok

felismerni."

54 Erről van szó, az idő jeléről.

Minek bélyegezték Őt meg? Egy fanatikusnak, egy őrült embernek. Igen, hibát találtak abban az emberben, aki az Ige volt. Ő volt az Ige. János evangéliuma, 1. fejezet bizonyítja ezt: "Kezdetben volt az Ige és az Ige Istennel volt… És az Ige testté lett és lakozott közöttünk…"

Ő volt Isten élő Igéje, mert Istent fejezte ki Magán keresztül. Annyira teljes mértékben engedelmes volt Isten Igéjének, hogy Ő és az Ige ugyanaz volt. Hogyan lehetnétek úgy a része Isten Igéjében, hogy gyakorlatilag az egészet megtagadjátok? És ez nem az emberek miatt van így. Azt hiszem, ezért szólt nekem Isten arról, hogy ezeket az embereket Ricky-knek és Rickettáknak hívjam (magyarul úgy mondhatnánk: hőzöngő, beképzelt emberek). Mert ezeknek az önző felekezeteknek ott vannak az emberei, akik úgy élnek, ahogyan élnek. Megfeszítették az igazságot, és az emberek káromlásnak hívják azt. Vagyis inkább ők csinálnak belőle káromlást. Fanatizmusnak és ilyeneknek hívják, és nem tudják, hogy pontosan azt az Istent káromolják, akit szolgálni mennek a gyülekezetbe.

Ezért vádat emelek a mai egyházi emberek ellen. Vádolom ezt a nemzedéket Jézus Krisztus nevében, Isten Igéjének tekintélye alatt: ti újra megfeszítitek Őt.

Figyeljétek meg, hogy Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Isten Igéje igazolást nyer egy emberben.

55 Hasonlítsuk össze a két Golgotát a maguk vádjában. Emlékezzünk: "Mert Istenné tette magát, nem engedjük, hogy ez az ember uralkodjon rajtunk." Mi volt a vád, amit azon a reggelen talált a tanács, amikor Jézus megfeszítették? Hogy Istenné tette Magát - Ő Isten volt, és megszegte a szombatnapot -, és Ő volt a szombatnap Ura. Azért ítélték Őt el, mert Istenné tette Magát. - Nincs jogod ezt tenni. Nincs jogod. A főpapunk… Ha bármi jön, az a papunkon keresztül jön.

Most pedig hasonlítsuk ezt össze a Golgotával ma. Amikor Isten - kedves volt az Atyának, Istennek, a Léleknek, hogy támasszon saját Fiat -, beárnyékolta Máriát a Szentlélek által és előhozott egy testet, amely szolgálhatta Őt és szolgálta a célját, hogy… Isten volt Krisztusban, az Istenség teljessége test szerint, benne tükrözve mindazt, ami Isten az emberek számára volt; az egész világgal tudatva, amit Isten minden egyes egyénnel kapcsolatban akart: hogy fiak és leányok legyenek. Ő vett egy embert és megtette. És mivel nem csatlakozott a szervezeti rétegeikhez, elítélték és megfeszítették Őt.

56 Most hasonlítsuk ezt össze a mai Golgotával! A szervezeti előítélet miatt, a tudósok közti közömbösség miatt, akiknek ismerniük kellene Isten Igéjét és tervét; emiatt Isten tud venni egy kis embercsoportot akiken keresztül munkálkodni képes valahol és visszatükrözni Önmagát, akik megalázzák magukat az Ige számára. És képtelen azt mondani, hogy az nem úgy van. Nem mondhatták, hogy nem cselekedte meg, mert a gyülekezetük volt a tanúja annak. Ott volt előttük. Nem tagadhatták. Nem tagadhatták az állításait, mert az az Ige - amiről azt mondták, hogy hiszik -, volt az, ami bizonyította, hogy Ő az volt; mert Isten fogta az Igét aminek a Messiásnak kellett lennie, és megmutatta azt egy emberen keresztül. És nekik meg kellett szabadulniuk Tőle. Csak úgy tudtak tovább menni, ha megszabadultak a Messiástól. És függetlenül a tanultságuktól, ők vakon és tudatlanul meg is tették ezt. A világ szerint szólva okosak, értelmesek voltak, amint a minap este össze is hasonlítottuk. Amikor a világosság ráragyogott a gazdag ifjúra, nézzétek meg, mit tett. Elutasította: egy okos ember. Pál, egy másik okos ember… Rá is ráragyogott a világosság. Mit tett ő? Elfogadta. Elfelejtette mindazt, amit ismert, hogy Krisztust megismerhesse. Ez tette az életét méltóvá az evangéliumhoz. (A múlt vasárnapi üzenet.)

57 Itt van ez ma. Ráragyog mondjuk egy kis emberre, aki kiment, volt egy hívása Istentől, érezte. És aztán elment egy papneveldébe és megtanult valami hitvallást. Neki vagy aszerint a hitvallás szerint kell élnie, vagy le kell mondania a tagsági kártyájáról. Ha ezt teszi, azzal megbélyegzi magát. Senki más nem fogja fogadni, mert egyszer valami máshoz tartozott, most meg nem tartozik hozzá. Rájönnek, hogy valami nincs rendben azzal az emberrel, és nem tűrik meg a gyülekezetükben, amikor a gyülekezet csakis egyetlen jelet keres, ami a következő: hiszi-e, amit ők hisznek. Ha van egy kártyája, ha ő egy metodista… Ha van kártyája… Ha egy másik közösséghez tartozik, vagy egység-hívőkhöz, vagy háromság-hívőkhöz, vagy legyen szó bármiről, Isten Gyülekezete egyház, vagy a pünkösdi körökhöz, és mindazokhoz a körökhöz… Ha felmutat egy kártyát, akkor érzik, hogy a székhelyük felülvizsgálta az illetőt, letesztelték az eszét és alávetették egy pszichiátriai vizsgálatnak, és megállapították, hogy az intelligencia hányadosa elég magas ahhoz, hogy beszélhessen előttük. Ha pedig nem így van, akkor nem hallgatják meg. Ez így igaz.

58 De látjátok, a gyülekezetnek az Úr kezét kell figyelnie: meglátni, hogy Isten adta-e neki a küldetést vagy sem. Erre kell néznünk. De ők ma újra megfeszítik Isten Fiát. Amikor egy ember Isten kegyelméből képes arra, hogy Isten elhívja Őt és hogy engedje Istent tükröződni magán keresztül… "Amiket én cselekszem, ti is azokat fogjátok cselekedni" - mondta Ő.

Figyeljétek meg, micsoda időben élünk. Ők veszik azt a Golgotát, amit mi ma délelőtt, és azért az okért… Tudták, hogy az volt az igazság, de irigység, előítélet miatt… Mit mondott nekik Jézus? "Ha én Isten kezével űzöm ki a démonokat, akkor ti ki által űzitek ki őket? Legyetek önmagatok bírái, látjátok. Ha én Isten kezével űzöm ki a démonokat…"

Most pedig, mintha csak hallanánk őket azt kérdezni: - Tudod-e bizonyítani, hogy Isten keze ez? Szeretném hallani, amint ezt a kérdést felteszik Neki. Ehhez már túl okosak voltak.

Figyeljük! Mivel Ő Istenné tette Magát - és Isten volt… "Nem engedjük, hogy uralkodjék rajtunk."

59 De most, az a dolog… Ugyanaz a régi kiáltás jön elő újra: - A Bibliát ember írta - mondják. - Nem kell nekünk aszerint élnünk!

Ez Isten Igéje: ez Maga Isten.

Tegnap egy emberrel beszélgettünk, és azt mondta: - Hát, talán valaki megírta a Bibliát…

Azt mondtam: - Igen, így volt. A neve… Úgy ismerjük Őt: Isten… Négyezer éven át íródott majdnem az Ige, Jóbtól kezdve egészen az Újszövetségig, és több százan… Különféle emberek írták több száz éven keresztül. Nem ismerték egymást, az ország különféle részein voltak, és egyetlen szó sem kárhoztatja benne a másikat. Mondom, ha bárki Jézus Krisztus vére alá jön és hivatkozik onnan egy ígéretre, Istennek kötelessége, hogy megadja azt. De nem teszik meg. Jönnek, és azt mondják: - Óh, Uram, csinálni akarok valamit. Adj nekem egy nagy ajándékot! Halleluja, Uram! Dicsőség Istennek! Hiszem, hogy meg is kaptam! Hallelujah! Ez sohasem fog működni. Előhozhatsz sok lélektant, de akkor sem fog működni. Istennek kell felismernie azt a megtérést, Istennek kell felismernie. Sokat beszélhetnénk még erről, de remélem, megértitek.

60 Nézzétek! De most nem engedik, hogy az Ige uralkodjon rajtuk. Azt mondom: - Mindnyájan menjetek vissza, mert rosszul keresztelkedtetek meg. A katolikus egyházban keresztelkedtetek…

- Ki vagy te, hogy ilyet mondjál nekünk? Nem én vagyok, hanem az Ige. - Hát, azt elmondhatjuk, hogy hisszük… Nem az számít, hogy mit hisztek ti: hanem hogy mit mond a Biblia. - Óh, nem kell nekünk aszerint élnünk... De azt kell tennetek: máskülönben ennek a Bibliának az ítélete alatt vagytok. Mert "aki csak egy szót elvesz belőle vagy hozzátesz ehhez, annak része kivétetik az élet könyvéből", legyen prédikátor, egyházi ember, vagy bárki. Az Ő Igéje uralma alá kell jönnöd, mert ez Isten. A Biblia mondja, hogy ez Isten. "Nem engedjük, hogy uralkodjék rajtunk!" Ők veszik a hitvallásaikat, a felekezeteiket és a kis dolgaikat, amikben hisznek és ezeket elfogadják - az emberek tanácsait -, és ezt veszik Isten Igéje helyett.

61 Mit tettek ők? Isten Fia helyett egy Barabást választottak, egy gyilkost; az első keresztre feszítés napján. Ma pedig egy embernek a szavát veszik, ami egy hazugság és a halálba vezető út, és megtagadják venni az élet útját, ami Isten Igéje. Megítélem ezt a nemzedéket, vádolom az Úr Igéjében, mert helytelenül cselekszenek. Vétkesek a keresztre feszítésért, vagy annak a megpróbálásáért. Megfeszíteni a Lelket…

62 Mindenütt az ébredést hirdetik. Hogyan lesz neked ébredésed, ha maga az Ige nem tud munkálkodni az embereken keresztül? Szeretném, hogy valaki megválaszolja ezt nekem. Hogyan lehetne, amikor magát az ébredést tagadjátok meg? Jól mondta róluk a próféta, hogy a kegyességnek látszata megvan bennük. A saját formaságaik tagadták meg az Igét akkoriban. Ma a saját formáik tagadják meg azt a dolgot, ami hozhatja az ébredést. A hitvallásaik és a formaságaik. Igen, uram! Ők fogják a felekezetet és a hitvallásaikat Isten Igéje helyett, és ez megfeszíti az Ő Igéjét és hatástalanítja az Igéjét az emberek számára. Amikor olyan élően látjátok Isten Igéjét - csak helyezzétek el ezt, hogy Isten megígérte, hogy Ő megcselekszi ezt, és itt cselekszi is -, és kigúnyolják azt és elmennek tőle, ez káromlás. És magát az Igét próbálják megfeszíteni. Miért feszítik meg? Nem feszíthetik meg az Igét jobban, mint hogy Istent megfeszítenék. Megfeszíthették a testet, amely magában foglalta Istent: Isten Fiát. Azt megfeszíthették, de Istent nem feszíthetik meg. Annak akkor meg kellett történnie, hogy áldozattá legyen, hogy sok fiat behozzon, akik örök életre rendeltettek el. Azt akkor meg kellett cselekedniük, de most nem cselekedhetik meg. Nem tehetik meg, mert maga az Ige tovább fog élni. De ők…

63 Mit tettek? Hogyan alakulnak meg? Mit mondasz akkor, prédikátor? Mire alapozod a vádat, hogy ők megfeszítik Őt? Ők megfeszítik az evangélium embereken való kihatását, a hitvallásaik által. Ez a keresztre feszítés: ahol a közönség ül ezekben a nagy hullaházakban, melyeket gyülekezeteknek és felekezeteknek hívnak, és meghúzzák a hitvallásuk vonalát; és Isten Igéje nem hathat rájuk, mert elítélik azokat a dolgokat, amikről Krisztus mondta, hogy meg fognak történni. Az egyszerűen nem az ő hitvallásuk szerint jön, és Jézus sem a Róla való értésük szerint jött. Ő úgy jött el, ahogyan Isten küldte Őt, és Ő pontosan az Igével jött. Nem csoda, hogy azt mondta, hogy elrejtette azt a bölcsek és büszkék szemei elől, és hogy a kisgyermekeknek mutatta meg, akik készek tanulni. Értitek?

64 Óh, ők megfeszítették az Ige hatásait!

Van itt egy tucat igevers. Talán csak kettőt-hármat idézek közülük. Ők megfeszítették… Azt mondod: - Hogyan feszítették meg az Igét? Amikor Jézus azt mondta, hogy Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, a Zsidók 13:8-ban, ők azt mondják: - Bizonyos módon igen… Látjátok? Rendben. És amint Jézus mondta az utolsó parancsolatában a gyülekezethez: "Menjetek el szerte a világba…" Márk 16. "Menjetek el szerte a világba és hirdessétek az evangéliumot; ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek… " Az egész világra, minden teremtménynek, és még a felét sem érték el. És minden évben milliók halnak meg, akik még nem is hallották Jézus nevét. Tehát ez még mindig az általános elrendelés, ez még mindig Isten parancsolata. "… szerte a világra és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, megmentetik; aki pedig nem hisz, elkárhozik. És ezek a jelek követik azokat, akik hisznek: az én nevemben ördögöket űznek, új nyelveken szólnak, ha kígyókat vesznek fel vagy mérgező dolgokat isznak, nem fog nekik megártani; ha kezeiket a betegekre vetik, azok meggyógyulnak." És azt mondják, hogy ez arra a nemzedékre vonatkozott, és Isten parancsolatát hatástalanítják ennek a nemzedéknek a számára. És keresztre feszítik az Ige hatását az embereknek. Ámen!

65 Péter azt mondta pünkösd napján, kezében az Ország kulcsaival, melyet Jézus éppen előtte adott oda neki, "amit te itt mondasz, én azt ott fent fogom mondani"… És pünkösd napján megkérdezték, hogy mit tegyenek ahhoz, hogy vehessék a Szentlelket, hiszen annyira élvezték azt, amint másokban látták, akik úgy viselkedtek, hogy butának nevezték őket: botladoztak, ugráltak, elestek, és úgy viselkedtek, mintha részegek volnának. És azt mondták: "Ezek az emberek új bortól részegedtek meg."

66 De volt ott egy Péter nevű ember, akinél az Ország kulcsai voltak, és azt mondta: "Nem részegek ezek (ApCsel 2), amint gondoljátok, hiszen a napnak még csak harmadik órája van. Hanem ez az, amiről beszélt…", látjátok. Újra vissza egyenesen az Igéhez, rámutatva, hogy a Lélek még mindig Ige, és hogy az Ige még mindig Lélek, Isten Igéje. "És lesz (amint megmondatott Jóel próféta által, Jóel 2:38), és lesz az utolsó napokban, mondja Isten, hogy kitöltöm Lelkemet minden testre." Hallgassuk ezt a prófétát, amint ott áll. Nézzétek meg, hogy félelem nélkül ott áll azzal a csoporttal és elítéli őket, vádolja őket. Azt mondta: "Ez az Ige. Ez az, amiről a próféta beszélt: Kitöltöm az én Lelkemet minden testre. A ti fiaitok és lányaitok prófétálni fognak. És az én szolgálóimra és szolgálóleányaimra kitöltöm az én Lelkemet. És jeleket mutatok fent az egekben és a földön, tüzet, füstoszlopokat és párát." Az Igével bizonyította, hogy az Ige volt az; ők pedig nevettek és kigúnyolták azt, és mentek az ítéletre; és leégett a város és egymás gyermekeit ették meg. És ma ők egy szétszóratott nép szerte a világon, mely mutatja, hogy a Szentlélek továbbra is Isten Igéje marad, hogy ezt az Igét hozza és életre keltse azt.

67 Jézus Krisztus volt a személy, ember, Isten. Hallelujah! Ő volt Isten megmutatkozása. Ő Isten volt egy testi formában, hogy tükrözze Isten Igéjét annak a korszaknak, hogy megláttassa azzal a korszakkal Isten arra a korszakra szóló ígéretét. És a Szentlélek ugyanaz a dolog ma: Isten Lelke az írott Igén, mely próbál találni valakit, hogy tükrözze Önmagát ennek a korszaknak, hogy bizonyítsa azt, hogy Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. János evangéliuma 14:12: "Amiket én cselekszem, ti is azokat fogjátok cselekedni" - Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, látjátok. Egyfolytában módot próbál találni arra, hogy tükrözze magát.

És képtelenek voltak rá. Az emberek olyan nagyra tartották a felekezetüket, a maguk kis fészkeit és így tovább, amiket a maguk gyülekezetének hívtak, hogy végül nem is hallgattak Őrá. És ma is ezt teszik, ugyanezt, újból keresztre feszítik.

68 Péter pünkösd napján azt mondta: "Ti férfiak, kik Jeruzsálemben laktok, hallgassátok az én szavaimat. Nem részegek ezek. Ha nyugodtan megálltok, megmutatom nektek, mi ez." És aztán folytatja és elmagyarázza nekik. Amikor a szívük megértette ezt, amikor ezt meghallották, azt mondták: "Mit tehetünk, hogy megmentessünk? Mit tehetünk, hogy elfogadjuk ezt? Meg vagyunk róla győződve, hogy igazat mondasz."

Azt mondta: "Térjetek meg mindnyájan és keresztelkedjetek meg Jézus Krisztus nevében a ti bűneitek bocsánatára, és veszitek majd a Szentlélek ajándékát. Mert nektek van az és a ti gyermekeiteknek, és akik távol vannak, ahányat csak elhív az Úr, a mi Istenünk." Ezt kell tenniük: térjetek meg és keresztelkedjetek meg Jézus Krisztus nevében.

69 És mára a római katolikus egyház befogadta az Atya, Fiú és Szentlelket, hogy elvegye ennek a helyét. Az úrvacsora helyett azt, hogy kinyújtják a nyelvüket és bekapnak egy ostyát, a pap pedig megissza a bort és mindnyájan egyek vagytok. Az úrvacsorakor, a Szentlélek helyett azt mondják: szent eukarisztia (szent miseáldozat). És egy… Atya, Fiú és Szentlélek; egy háromság szerinti keresztség, amilyet még csak nem is említ a Biblia. Az Atya, Fiú, Szentlélek neve Úr Jézus Krisztus. És ha ezt megmutatod ennek a megátalkodott nemzedéknek, amint Péter mondta: "Mentsétek magatokat ettől a gonosz nemzedéktől". Amikor megmutatod ezt nekik, mit csinálnak ők? Kigúnyolják és azt mondják: - A mi gyülekezetünk nem így tanítja ezt… Akkor bűnösök vagytok: bűnösök Jézus Krisztus keresztre feszítéséért azáltal, hogy elveszitek Isten erejét az emberektől. Megfeszítitek magát az Igét számukra, és kárhoztatjátok magatokat a gyülekezetetekkel együtt. Ez egy halálos csapdába vezeti őket.

70 Múlt vasárnap mondtam arról a prédikátorról, Martin Luther King-ről, ott lent azokkal a drága emberekkel; egyenesen egy halálos csapdába vezeti őket. Óh, bárcsak valaki beszélhetne azzal az emberrel! Bárcsak én beszélhetnék vele. Csak egy kis zavargás az iskola-kérdés miatt. Látjátok? Nagy különbség. Óh, egek, ha az embereknek annyihoz nincs szívük, hogy ne társalkodjanak egy emberrel a bőrszíne miatt, akkor ők úgyis kárhoztatva vannak és halottak. A nemzet jogot ad nekik… Ne harcoljatok ez ellen. Ne…

Mi lenne, ha valaki azt mondaná, hogy minden ír nemzetiségűt, vagy valakit, vagy minden németet vagy másokat ki kell közösíteni. Ez egyáltalán nem zavarná a keresztényeket: ők csak mennének tovább. És az az ember egy keresztény. Prédikátorként neki nem volna szabad az embereket ez ellen egy felkelésbe vezetni. Milliók halálát fogják okozni. Csak egy másik forradalmat fog elindítani. Szégyen ilyet csinálni.

71 Itt is ugyanez történik. Pontosan ugyanez. Így van, látjátok. Bárcsak az emberek csak az igazságra néznének és meglátnák, hogy mi az igazság… - A mi gyülekezetünk nem hiszi azt. Nálunk máshogy van ez… Nos, nem a helyes módon van. Nem arról van szó.

Azt mondta: "Térjetek meg és keresztelkedjetek meg Jézus Krisztus nevében a bűnök bocsánatára." Most pedig, ők ezt nem teszik meg. Óh, akkor mit csináltak? Most, ez csak egy dolog a százból, amit érintünk, amilyen gyorsan csak haladhatunk.

72 Most pedig, akkor a második keresztre feszítés. Ha egy ember elfogadja az Atya-Fiú-Szentlelket, egy hitvallást az Ige helyett, a címeket a név helyett, mit tesz ő az emberekkel? Keresztre feszíti az Ige hatékonyságát az emberek számára. Amikor azt mondja, hogy a Márk 16 csak annak a nemzedéknek szólt, és maga Isten mondta azt ott, Jézus, amint hozzájuk beszélt és így szólt: "Menjetek el szerte e világra és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, megmentetik; aki pedig nem hisz, elkárhozik. És ezek a jelek követik őket…" Milyen messzire? Minden nemzetnek, minden hitvallásnak, minden nyelvnek, minden fajnak, minden embernek ugyanazt az evangéliumot. "És ezek a jelek követik azokat, akik hisznek." És amikor egy ember megpróbálja kivágni ezt a Bibliából, ő keresztre feszíti az evangélium hatékonyságát annak a gyülekezetnek a számára. Ezért vádollak benneteket Jézus Krisztus nevében: bűnösek vagytok az Úr meggyilkolásáért!

73 A gyülekezet gyűlölte Őt. Miért? Ő volt az Istenük. Ők pedig gyűlölték Őt és megtagadták, hogy Ő volna a Messiásuk. Nem, uram, nekik nem kellett egy olyan Messiás. És ma a gyülekezet ugyanezt teszi: megtagadja az Igét. Nem kell nekik az: az ellentmond annak, amit tanultak és amit a hitvallásuknak hisznek. És az Ige a Messiás. Hiszitek ezt? Nos, akkor tehát mi az Ige tükröződése? A Messiás tükröződése, ami nem más, mint a Szentlélek közöttünk. Ő Önmagát tükrözi, ahol csak találni tud egy lámpást, amin átláthat, ami nincs tele a hitvallások és más dolgok füstjével. Amin keresztül Ő világíthat.

74 Emlékeztek rá, hogy ők felkeltek és megtisztogatták a lámpásaikat és kimosták a kéményeiket; de túl késő volt. Tehát amikor az ember látja ezeket az evangélikusokat, reformátusokat és metodistákat, amint próbálnak jönni ezekben az utolsó napokban és venni a Szentlelket, tudjátok, hogy nem fogják megkapni. Lehet, hogy szólnak nyelveken és hogy fel-le ugrálnak, de figyeljétek meg, mi történik. Ők teljes mértékben… Ez egy idő-jel arra, hogy vége. A végén vagyunk. Most a gyülekezet bármikor hallhatná a kihívást: - Jöjj magasra. Ámen! Pontosan így, pontosan rendben elhelyezkedve. A Szentlélek itt Jézus Krisztust valóságossá teszi azokon keresztül, akiken keresztül munkálkodni tud, bebizonyítva Önmagát: lejön, lefényképezik, megmutatja, jeleket tesz, beszél róla és minden más; pontosan azt bizonyítva, hogy amit megmondott, azt meg is teszi. Pontosan azokat a dolgokat cselekszi meg, amikről mondta, hogy megteszi majd őket, az Ige szerint. Nem valamilyen hitvallás vagy embercsinálta elgondolás szerint: sok vér, tűz és füst és más dolgok… Hanem egy Ige szerinti, messiási bizonyíték.

Van sok utánzása és utánzója és így tovább, de ettől csak a lehető legcsillogóbban ragyog az igaz Ige. Így van. Emberek, akik szellemiek, akik képesek különbséget tenni jó és rossz között… Látjátok.

75 Megtagadják Őt. Megtagadták a Messiásukat. - Nem kell nekünk Ő… Ugyanezt teszik ma is. - Hát, ha nekem is le kell oda mennem és úgy viselkednem, mint azoknak, egyáltalán nem akarnám azt… Rendben, akkor nincs is meg neked az egyáltalán: ez minden, látjátok. Ugyanez van most.

Bár megfelelően azonosította Magát, mégsem akarták Őt. Gyűlölték Őt. Miért volt ez? A pásztoraikat viperák fajzatainak nevezte. Azt mondta: "Ti kimeszelt falak, nem vagytok más, mint egy sírkert. Kívülről ragyogtok, szépen öltöztök és kifordított gallérotok van, belül pedig halott emberek csontjai." Nem finomkodott. Egy kis galileai volt, egy ács fia, de semmit nem tartott vissza: egyenesen megmondta nekik.

"Ne gondoljátok…" János mondta, az Ő előfutára, azt mondta - ő a másik, aki nem finomkodott -, azt mondta: "Ne mondogassátok itt, hogy Ábrahám a mi atyánk. Isten ezekből a kövekből is képes fiakat támasztani Ábrahámnak." Igen, uram! "A fejsze a fák gyökerére vettetett, és minden fa, amely gyümölcsöt nem terem, kivágatik és a tűzbe vettetik." Igen, uram! Isten szigorú és szilárd az Ő Igéjével

kapcsolatban. Igen, uram!

76 Figyeljétek meg, Jézus, amint az Ige bizonyítja… Hallotok engem? Jézust Isten azonosította az Ige által, hogy Ő a Messiás. Így van? Egy pár percen belül rátérünk Péter vádbeszédére, és meglátjátok, hogy az volt-e vagy sem. Alaposan azonosítva lett, hogy Ő Isten volt, egy emberben megmutatkozva, akit Isten Fiának hívtak. Így van. Igaz, hogy megfelelően azonosította és igazolta Őt a megígért Ige, hogy Ő a Messiás… Mózes azt mondta: "Ez a Messiás, amikor Ő eljön, Ő egy próféta lesz, és mindezek a dolgok fognak történni." A kis asszony, aki ott állt a kútnál meg minden, az a szennyes állapot, amiben volt: mit jelképezett az? Hogy Isten ezekben az utolsó időkben kihúzza a kivetetteket.

77 Emlékezzünk tegnap estéről a menyegzőre - vagyis a másik alkalomra, amikor erről prédikáltam itt -, a menyegzői vacsorára. Azt mondta, ahogyan mondta: "Nagy lakomát készítettem és így tovább, és mindezeket az embereket meghívtam, és egytől-egyig mindnek volt valami kibúvója."

- Nem mehetek, mert azzal tönkretenném a hitvallásunkat… - Nem jöhetek, mert van egy hitves feleségem, és ő nem enged el…

- Én egy gyülekezettel kötöttem házasságot ott lent. Anyukám metodista volt, vagy baptista, vagy katolikus, vagy… Emiatt nem tehetem…

Azt mondta: "És nem jöttök el és nem kóstoljátok meg a vacsorámat, akkor menjetek ki és hívjátok meg a paráznákat, az örömlányokat és a részegeket, és akik csak vannak ott kint. Hozzátok be őket, és majd én rendbe rakom őket. Elkészítettem a vacsorámat, és a vendégeim… Az asztalom meg van terítve, és lesz valaki, aki odaül majd… Nem jöttek, és ez kárhoztatja azokat a zsidókat. Mi van ma?

- Én a reformátusokhoz tartozom. Nem mehetek. Én…

- Evangélikus vagyok…

- Egység-hívő vagyok…

- Kettőség-hívő vagyok…

- Ez vagyok, nem mehetek… - Nem mehetek…

Itt tartunk. "Akkor pedig nem lesztek ott!" Pontosan ezt mondta Ő. Rendben.

78 Megfelelően igazolt Messiás, megfelelően igazolt Ige, a megígért Ige. Isten, aki megígérte az Igét, hogy ez lesz a Messiás; Ő itt jön és pontosan ott állt meg. Azt mondta nekik: "Most pedig, hol tévedtem? Ha nem hisztek Nekem, mint embernek, akkor higgyetek a cselekedeteknek, melyeket cselekszem; mert ezek azok a dolgok, amelyek megmondják nektek, hogy ki vagyok Én. Azok mondják meg, hogy én vagyok a Messiás. Nem akartok hinni Nekem, mert azt hiszitek, hogy József ott… És ott születtem abban a kis kunyhóban, és a nevelőapám itt egy ács ott lent. És ti…"

79 Amikor eljött Galileába, ott, és arra készült… Azt mondta: - Nahát, ki ez az ember? Ki ez? Ez az ember, hát Józsé és a többiek nem az ő testvérei? Nincsenek-e itt velünk a lánytestvérei? Nem Máriának hívják az anyját, az apját meg Józsefnek? Hogyan kerülhetett ide egy ilyen ember? Milyen iskolából jött? Nincs tagsági igazolványa, nincs semmi ajánlása. Egy ilyen ember honnan… Honnan szedtétek ezt… Különben is? És a Biblia mondja, hogy ez bántotta Őt. Ő mondta, hogy sok hatalmas dolgot nem cselekedhetett meg, és csak hátat fordított nekik és elment tőlük. Azt mondta: "Egy prófétát csak a sajátjai nem becsülnek meg (látjátok), a saját országában. (Figyeljétek!) Vagyis a saját országában."

Ott van Ő, a megfelelően igazolt Messiás. Semmit nem tulajdonított sajátjának; azt mondta: "Semmit sem cselekedhetek, csak azt, amit az Atyát látom cselekedni." És kihívta őket, hogy megkérdezzék, hogy ez volt-e a Messiás.

80 És nézzétek meg azt a kis rossz hírnevű asszonyt: ő felismerte ezt. Látjátok, nem volt értesületlen. A lámpás… Természetesen erkölcsileg tévedett, és az erkölcstelenséget senki sem támogatná. Isten törvényei elítélik azt. Ő erkölcsileg tévedett, de… Látjátok, Isten nem az alapján ítél meg benneteket, hogy mik vagytok. Nem azt ítéli meg, hogy mennyire vagytok nagyok vagy kicsik: Ő a szíveteket ítéli meg. Hogy mik akartok lenni. És ő nem akarta azokat a dolgokat. Ami éppen csak felvillant akkor előtte, neki az kellett. Nem számít, hogy korábban mi volt, ő készen állt arra, hogy jöjjön. Isten a szívet ítéli. Az ember a külső megjelenést ítéli. Isten a szívet nézi. Nem számít, mi volt ő; az a világosság felgyulladt, és ez mindent elrendezett. Ő megragadta az örök élet lényegét.

81 Óh, mennyire gazdag ez nekem, látjátok, hogy látjuk és tudjuk, hogy ez az igazság. Én emellett állok. A Menny Istene fel fog kelni, és az én hangom ott lesz odaát Isten idejének a mágneses hangszalagján. És meg fogja ítélni ezt a nemzedéket az utolsó időkben… (Üres hely a szalagon.) Ő azonosította, hogy Ő továbbra is Jézus Krisztus, ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Vádolom őket Isten Igéje által.

Most gyorsan oda kell érnem egy másik ígérethez, mert már csak körülbelül 15 percünk van.

82 Ott ők… Ott ők… Micsoda? Óh, óh! Golgota. Megfeszítették Őt. Harmadszor: Ők megfeszítették Őt, mert nem ismerték fel Isten megígért Igéjét, amely megmutatkozott. És miért feszítették meg azt az embert? El tudjátok képzelni? Hadd menjek vissza egy percre. Miért feszítettek meg egy olyan embert?

Amint Mária… Amint egyszer olvastam egy könyvet, aminek az volt a címe: Dávid házának egy Fejedelme… Ingraham írta, Dr. Ingraham. Egy csodálatos könyv, egy dráma. Részben igaz, egy Adena nevű asszony kéziratai alapján. Nála… Ez az asszony Palesztinába ment lent Egyiptomból, azt hiszem, Kairóból, hogy befejezze a tanulmányait. És Krisztus idejében volt ott. És az édesapjának kellett visszaírnia. Jó volna, ha kezetekbe vennétek és elolvasnátok, tényleg jó: Dávid házának egy Fejedelme. Ugyanaz az ember, aki a Tűzoszlop-ot írta… És abból vette Cecil de Mille a Tízparancsolat-ot.

83 Tehát ebben a könyvben látjuk, hogy ez az Adena visszaírt. És azt írta, hogy a keresztre feszítés napján Mária Magdolna, akiből Ő hét ördögöt űzött ki, a tömeg előtt szaladt és azt mondta: - Mit követett el? Mit csinált Ő? Csak a betegeket gyógyította és próbálta megszabadítani azokat, akik fogságban voltak. Mi mást tett Ő a jón kívül? Valaki mondja meg!

Egy ember pedig majdnem keresztül pofozta őt az udvaron, és azt mondta: - Egy ilyen ostoba asszonynak hisztek a papotok helyett?

Itt vagyunk, tessék. Mit tett Ő? Semmit nem tett. Miért feszítették keresztre Őt? Miért? Mert nem ismerték fel, hogy ki volt Ő. És ugyanez van ma. A prédikátorok és a mai emberek és a modern tanítóink annyira belebeszélték az emberekbe, hogy higgyék azt, hogy ez boszorkányság, vagy az ördög, vagy gondolatátvitel vagy valamilyen hókusz-pókusz, vagy valamilyen trükk; hogy az emberek nem ismerik fel, hogy ez Isten Igéjének az igazolása a mai napra. Ez az utolsó jel.

84 A gyülekezetek, ha nem tartoztok a szervezetükhöz, azt mondják: - Óh, ez csak valami kitalált dolog. Ez csak egy hókusz-pókusz. Nézzétek csak meg itt XY-t és XY-t… De csak egyszer bizonyítsák, hogy a valódi dolog egy hókusz-pókusz. Csak tudnák egyszer bizonyítani, hogy nem úgy van. Képtelenek rá. Soha nem derült ki róla, hogy tévedne, és soha nem is fog kiderülni ilyen, mert ez Isten. Látjátok? De ők szeretnek mutogatni, azt gondolják: - Óh, ha egy nagynevű ember lett volna… Mivel az csak egy pici csoport, egy kis maroknyi, akik olyan kivetettek: - Hát, azt az embert kizártuk a gyülekezetünkből, látjátok. Régebben a mi csoportunkba járt, látjátok, de aztán ezt csinálták és azt csinálták, és látjátok, most oda jutottak… Hát csak nézzétek meg, hogy mi ez és ki ez… Nem érdekel. Ugyanezt mondhatták Péterről, Jakabról és Jánosról. Azt mondták: - Tudatlan és tanulatlan ember… De észre kellett venniük, hogy valami történt azóta. Ők Jézussal voltak. Ettől lett minden más, látjátok.

85 Azért tették meg, mert nem tudták, ki volt Ő. Nem tudták, hogy Isten Igéjének igazolása nem azon állt akkor… Tehát, egy napon az még helyes volt. Egy napon csak az volt, hogy tartsák meg a törvényeket és más dolgokat. De ugyanezek a törvények, amelyeket meg kellett tartaniuk; rámutattak egy időre, amikor Ő eljön majd és az az ember lesz, akinek lennie kellett. Ezt a részét megtartották ennek, de a másik részét nem.

És ugyanezt teszik most. Van egy gyülekezetük és hisznek Jézus Krisztusban, és mondják, hogy hisznek, és más dolgokat; de megtagadják az órát, amelyben élünk! Ez most is előhozza a régi mondást: Az ember magasztalja Istent azért, amit tett, és várja, amit majd tenni fog; és nem vesz tudomást arról, amit éppen most tesz, és ezzel kárhoztatva van. Azt gondolják, hogy Isten csodálatos: milyen hatalmas Ő, mit fog tenni és hogy el fog jönni, egy napon majd lesz egy elragadtatás és hazatérés; és közben megtagadják azokat a jeleket és csodákat itt és most, amikről az Ige mondja, hogy Ő megcselekszi őket. Nem veszik észre az egész dolgot. Jézus azt mondta: "Ha vak vezet világtalant, mindketten a gödörbe esnek". Csak imádkozzunk, hogy Isten megnyissa a szemünket ezekben az utolsó napokban. Rendben.

86 Most ugyanez van, ugyanezt csinálják: megtagadják és megfeszítik ugyanazt az Istent ma, azáltal, hogy nem ismerik Őt. Ugyanaz a dolog, azáltal, hogy megtagadják Őt és cselekszik… Megtagadva azokat a dolgokat, amiket ma csinálnak. Ők nem pontosan Krisztust feszítik meg újra, hanem a Szentlelket káromolják. És mivel ezt teszik, ők… Hogyan káromolják a Szentlelket? Hogyan káromolták akkoriban? Hiszen akkoriban még nem is káromolhatták, mert még nem jött el akkor. Jézust Belzebub-nak nevezték, Belzebub-nak mondták, mert ismerte a szívük titkait és más dolgokat. Azt mondták: "Ez egy ördög". Más szavakkal: - Ő egy jós. Innen tudja ezeket, hogy jósol. Nem más Ő, mint egy ördög… Látjátok, nekik négyszáz éven át nem volt prófétájuk, és valóban kinőttek ebből, látjátok. Csak a törvényeik voltak. Azt mondták: "Ez Belzebub".

87 És Jézus azt mondta: "Megbocsátom nektek ezt, de amikor eljön a Szentlélek, és ellene szóltok egy szót is, az soha nem bocsáttatik meg nektek". Emlékezzünk rá, hogy nem lesz és nem lehet, semmi esetre sem, semmi irgalom… Amikor káromoljuk és úgy hívjuk Isten Lelkét, Isten Igéjét, amelyet a Lélek igazolt… Látjátok, az Ige mondja, hogy a Lélek igazolja azt, és ti azt egy tisztátalan dolognak mondjátok, azzal átmentetek az irgalom és az ítélet közötti határon, és az soha nem bocsáttatik meg

nektek. Ezért vádolom én ezt a nemzedéket a megmutatkozott Isten Fia keresztre feszítéséért, és az Ő káromlásában való bűnnöségükért; amint minden próféta megígérte ezt, és Krisztus maga mondta, hogy az utolsó napok úgy lesznek, mint ahogyan Nóé napjaiban és Sodoma napjaiban voltak.

Káromlás, vagyis hogy Isten Fiát újra megfeszítik az emberek számára. Ő az igazolt Ige. Egyetlen szó is ellene, és az sosem bocsáttatik meg. Akkor tehát mit teszel? Hol állsz majd? Ők kárhoztatva vannak, és csak várják Isten haragja kitöltetésének az óráját. Szétmorzsolja őket.

88 Jobban szeretik az embercsinálta felekezeteket és dogmákat, mint Isten Igéjét; erről a nemzedékről van szó! Óh! Bárcsak sok időm lenne erre. Az embereknek ezen nemzedéke! "E nemzedék Isten kijelentését elveti, de mi azt az utat járjuk, amit az apostolok tapostak ki." Így van. Isten… Azt mondod: - Nos, a többiek is ezt mondják… Isten igazolja azt.

Jézus azt mondta: "Ha a cselekedetek nem beszélnek rólam, akkor csak menjetek és mondjátok meg, hogy én magam mondom ezt. De a cselekedetek beszélnek, úgyhogy jobban teszitek, ha hisztek a cselekedeteknek (látjátok?), mert eljött az óra." Azt mondta: "Tudjátok, hogy holnap sütni fog-e a nap vagy rossz idő lesz-e, mert vörös az ég és alacsony; holnap jó idő lesz." Azt mondta: "Az ég jeleit meg tudjátok különböztetni, de az idő jeleiről semmit sem tudtok. Ha ismertétek volna Istent, ismertétek volna az én napomat."

És azt mondják: "Olyan sokat veszel magadra, Istenné teszed magad." És feltették Őt a keresztre.

89 És ma a Szentlélek nem egy harmadik személy, hanem Maga Isten; emberi testben megnyilvánulva Jézus Krisztus vére által, hogy megszenteljen egy életet, amelyen keresztül tükrözheti Önmagát. És ők ugyanezt a megnyilvánult Igét feszítik meg. Értitek? Krisztus keresztre feszítése ma nem más, mint azok az emberek, akik megtagadják az Isten Fiát, aki az emberek között azokkal a dolgokkal mutatkozott meg és lett igazolt, amelyekről Ő mondta az Igéjében, hogy ebben az időben fog megtörténni, látjátok.

Most pedig, ugyanannak az igazolásnak ugyanannak kellene lennie, ha Ő ugyanaz az Isten Fia, mert Ő mondta a János 14:12-ben, hogy: "Amiket én cselekszem, ti is azokat fogjátok cselekedni." Zsidó 13:8: "Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz." "Ha énbennem lakoztok… (János 15.) Ha énbennem lakoztok és az én szavaim bennetek lakoznak, akkor kérjetek, amit csak akartok, és megadatik az nektek." Igen, uram!

90 Emlékezzünk rá, hogy pontosan a nagyon vallásos emberek tették ezt. Nem kívülállók voltak. Az akkori vallásos emberekről van szó. És ma is ők csinálják ezt: a vallásos emberek. Ugyanaz a keresztre feszítés, ugyanaz a dolog ma.

Gyorsan. Ott ők megfeszítették Őt akkor? Természetesen. Akkor ők elutasították Isten Igéjét, amely megmutatkozott, és a saját hitvallásaikat fogadták el az Ige helyett. És ezt csinálják ma? Pontosan, ugyanezt csinálják ma. Ő volt az Ige, és ők elutasították az Igét. Ez egy dolog, és akarom, hogy nehogy ne figyeljetek erre. Akarom, hogy nehogy lemaradjatok erről. Ő volt az Ige, és amikor Őt elutasították, akkor ők az Igét utasították el. És amikor elutasították Őt, akkor végül megfeszítették Őt. És ezt teszik ma: elutasítják Isten Igéjét; a saját hitvallásukat fogadják el és nyilvánosan megfeszítik - a gyülekezet előtt -, a Szentlélek munkáját. És ők vétkesek és én vádolom őket Jézus Krisztus nevében.

91 éve látom Őt mozdulni az ország fölött, és ők még mindig a hitvallásaikhoz ragaszkodnak. Vétkesek! Ők fogták az Igét, ami az egyházat… Ami az összes gyülekezetet egybehozta volna, és lett volna egy nagy egységes testvériség a pünkösdiek és a többiek között… Ehelyett viszont ők elutasították azt és megvetették, kigúnyolták és mindenféle névvel illették; és most az egyházak tanácsában - ami az ördög terve szerint van -, próbálnak bejönni és azt mondják: "Most pedig jövünk olajat venni." Ők elutasították, és vétkesek Jézus Krisztus megfeszítéséért. Vagy Isten feltételei szerint veszed… Látod, a te feltételeid nem működnek.

92 Elutasították Isten Igéjét, amely megnyilvánult, a hitvallásaikért, és ma is ugyanezt teszik. Ő volt az Ige; János 1 és Zsidó 13:8, amely azt mondja, hogy Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

Most tehát, ők újra megfeszítik Őt. Tudjátok, hogy a Biblia mondja, hogy képesek vagyunk erre? Hányan akarnának csak egy kicsit olvasni? Adtok nekem még 15 percet? Rendben. Lapozzunk most egy percig… Újra megfeszíteni. Menjünk a Zsidó 6-hoz és olvassunk egy kicsit. Zsidó 6, és nézzük meg, hogy újra megfeszítjük-e Isten Fiát. Nézzétek meg, hogy lehetséges-e ilyet tenni. Azt mondod: - Nem lehet Őt másodszor is megfeszíteni… Mindjárt meglátjuk, hogy lehet-e. Isten Igéje igaz. Így van? Zsidó 6:1:

"Annakokáért elhagyván a Krisztus tanításának alapismereteit, menjünk tovább a tökéletességre; nem a megtérés, a halott cselekedetek, az Istenben való hit, a keresztség, a kézrátétel, a halálból való feltámadás és az örök ítélet tanítását lefektetni; melyeket cselekedni fogunk, ha Isten megengedi."

93 Látjátok? Pál azt akarja, hogy tudjuk, hogy ezek a dolgok teljes mértékben életbevágóan szükségesek: keresztség, kézrátétel, feltámadás, második eljövetel. Mindezek a dolgok örök

természetűek, és teljes mértékben igazak. Most figyeljünk!

"Mert lehetetlen…"

Olvassátok ezt el velem, csak egy igevers. Akarom, hogy olvassátok el velem most a 4. verset:

"Mert lehetetlen azoknak, akik egyszer megvilágosíttattak és megízlelték a mennyei ajándékot és részesültek a Szentlélekből, és megízlelték Isten jó szavait és az eljövendő világ hatalmát; hogy ha elesnek, újra megújuljanak megtérésre; látván, hogy újra megfeszítik maguknak Isten Fiát és nyílt gyalázatnak teszik ki Őt."

Most pedig, ez az én szavam, vagy az Övé? Egy ember, aki eljut az ismeretére… Emlékezzetek rá, hogy nekik soha nem is volt meg; ők határszéli hívők voltak. Miután megkapod Isten Igéjének az ismeretét - ezt egy ismeretből kapod meg, hogy olvasod azt, látod azt - és aztán elutasítod azt, akkor te… Lehetetlen, hogy valaha is meg légy mentve! Elolvastad ezt? Látjátok? Megkapták az igazság ismeretét… Csak megérted azt, de soha nem kaptad meg.

94 Olyan ez, mint azok a hívők, akik kimentek… Ez az utazás képe. Ez a harmadik kivonulás nem más, mint a többi képe.

Nézzétek! Nézzetek ide. Hadd mutassak nektek valamit egy percre. Bocsássátok meg a kifejezést. Nézzétek! Izráel 12 embert húzott ki, mindegyik törzsből egyet, felekezeti vezetőt, és átvitte őket a határon, az ígéret földjéhez, és megmutatta nekik az eljövendő jó dolgokat, amijük volt. És ők panaszkodva jöttek vissza: "Nem voltunk rá képesek." De voltak ketten a tizenkettő közül, Józsué és Káleb - ők az Igére néztek -, akik azt mondták: "Isten azt mondta, hogy a miénk, és mi több mint képesek vagyunk arra, hogy elfoglaljuk azt." Így van.

95 Mi volt az? Határszéli hívők, látjátok. Ők valójában a gyülekezetben születtek. Ők voltak az emberek fejei, hogy úgy mondjuk, püspökök voltak. Lementek egyenesen oda, ahol megmutatkozott, hogy Isten Igéje az igazság. Ott van a föld, ők soha nem voltak ott. Nem tudták, hogy ott van. De lejöttek megnézni, hogy ott van. Ott volt. És Káleb és Józsué átmentek és egy tucat szőlőt hoztak vissza, és engedték, hogy egyenek belőle. És megízlelték a jó föld gyümölcsét, aztán visszamentek és azt mondták: "Nem vagyunk rá képesek." Látjátok: "Egyszerűen képtelenek vagyunk rá."

Itt van ugyanez a csoport Jézus Krisztus idejében: "Rabbi, mi tudjuk, hogy Istentől jött tanító vagy." Látjátok? Határszél. "Tudjuk, hogy Istentől jött tanító vagy. Senki ember nem tudná megcselekedni azokat a dolgokat, amiket te cselekszel. Felismerjük, hogy Istennek kell benne lennie." Miért nem fogadták el? Miért nem vették? Határszél, határszél.

96 Itt vannak ők a harmadik kivonuláson: ugyanaz a jel, ugyanaz a megmutatkozás, ugyanaz a Krisztus, ugyanaz a Szentlélek, ugyanazok a cselekedetek, ugyanaz az Isten, ugyanaz az üzenet; és képtelenek elfogadni. Fel kellene adniuk a tagsági kártyájukat. Mi ez? Megvolt nekik az igazság ismerete. Megnézték és látták, hogy teljes mértékben ez az igazság. Nem tagadhatják. A magazinok bizonyságot tesznek arról, hogy látták ezt. A képek, az újságok, a bizonyíték, a halottak feltámadása, az orvosi jelentések a betegekről: kénytelenek azt mondani, hogy ez Ő. És az előrejelzések, melyek közül egyik sem tévedett az évek során. Mindegyik betűre pontosan beteljesedett, és nem mondhatnak mást, mint hogy ez Isten. De képtelenek elfogadni.

97 Azok a prédikátorok Chicago-ban, 300-nál is többen akartak lejönni megkeresztelkedni Jézus Krisztus nevében. És hol vannak most? Túl nagy az ár. Képtelenek rá. Mi ez? A Biblia mondja, hogy amikor ezt teszik… Mit csinálnak? Különválasztják magukat irgalom és ítélet között: "Mert lehetetlen azoknak, akik egyszer megvilágosíttattak - odajutottak, hogy megnézzék ezt -, és megvolt náluk az igazság ismerete és megízlelték Isten jó Igéjét; hogy ha újra eltávolodnak ettől, ahol újra meg kellene újítaniuk magukat, ezt mondván: Most igen, benne leszek! Igen!

98 Ti presbiteriánusok, ti metodisták és baptisták és evangélikusok, és ez a teljes evangéliumi üzletember dolog, mondván, hogy bejönnek, elfordították az üzenetet. A ti gyülekezetetek… Lesznek benne egyének, természetesen, de nem a gyülekezet. Ki kell jönnötök a gyülekezetből, látjátok, hogy megkapjátok. Így van. Az egyének rendben vannak.

De amikor azt gondoljátok, hogy a presbiteriánus gyülekezet meg fogja kapni a Szentlelket, és hogy mindnyájuk lerakja majd a dokumentumait, és… Soha ne gondoljátok ezt! És azt hiszitek, hogy ti, metodisták, majd megteszitek? Soha nem fogjátok megcsinálni! És azt hiszitek, ti háromság-hívők, hogy valaha is elfogadjátok majd Jézus Krisztus nevét és mind megkeresztelkedtek…? Soha nem fogjátok megcsinálni, soha nem teszitek meg. De egyes emberek kijönnek majd közületek, és ők megteszik. Így van. És ez az Ő eljövetelének a jele! De azok a gyülekezetek, akik látták az igazságot és elvetették azt a tanácsaikban, az lehetetlen…

99 Akkor ők bűnösek Jézus Krisztus megfeszítésében. És én Isten Igéje által vádolom őket, hogy Isten…

- Hogyan vádolod őket, Branham testvér? Vádolom őket, hiszen Isten tisztán azonosította Magát az Ő Igéjében az utolsó időkben, és megismertette Magát, hogy Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz; ők pedig hidegen elfordultak ettől. És bűnösök vagytok Jézus Krisztus megfeszítéséért, a Szentlélek káromlása által. Így van.

Most pedig menjünk tovább a Zsidó 10-re. Ismét, ahol újra elmondja nekünk az Igében, hogy ez nem csak lehetetlen, hanem soha nem is lehet… Az örökre elválaszt téged Istentől. Soha nem jöhetsz újra Isten jelenlétébe, ha a Szentlélektől elfordulsz és kigúnyolod.

Most tehát, látjátok? Megízleltétek az Igét, látjátok. Határszéli hívők. Azt mondod: - Óh, azok az emberek nem voltak hívők… Ők hívők voltak, vagy hívőknek mondták magukat, de amikor az Igére került a sor… Ők Izráel voltak; kijöttek a vér alól. Kijöttek Mózes jelei alól; látták azokat a jeleket működni. Isten azt mondta: "Átviszlek benneteket oda."

És amikor az eljövendő megígért Ige alapelvére került a sor, mit mondtak ők? - Óh, képtelenek vagyunk rá… Látjátok. És itt jönnek vissza a szőlővel és mindennel, hogy bizonyítsák, hogy a föld jó volt. Isten Igéje jó.

Isten azt mondta: "Nektek adnám!" - de a körülmények!

Azt mondták: "Óh, olyanok vagyunk, mint a szöcskék hozzájuk képest. Képtelenek vagyunk rá." Nem számít, mi…

100 Néhány évvel ezelőtt, amikor ez az öreg karám állt itt gyülekezeti épületként, valaki bejött, kiment oda és beszélt velem és azt mondta: - Billy, ilyen üzenetekkel egy napon majd csak a négy oszlopnak fogsz prédikálni…

Azt mondtam: - Akkor prédikálok majd a négy oszlopnak, mert Isten azokból az oszlopokból is képes fiakat támasztani Ábrahámnak… Erről van szó, ez az igazság. Azt mondtam: - Ha van valamid, amivel ezt cáfolhatod, halljuk… Egy dolog károgni valamiről, más dolog viszont meg is mutatni azt, amikor arra kerül a sor. Igen! Ott válik el minden. Rendben.

Igen, a hitvallásaikkal újra keresztre feszítik Őt. Most pedig, a Zsidó 6. fejezete, és megyünk tovább. Csak olvashatnánk tovább, tovább itt. Sok időnk van. Kijelöltem itt egy igerészt, ahol ez lesz - Zsidó 6. fejezet, azt hiszem, az egészet átvesszük -, lehetetlenség azoknak, akik egyszer megvilágosíttattak, részesültek a Szentlélekből… Nincs időnk arra, hogy túl messzire menjünk, mert van egy másik igerész is, amit szeretnék felolvasni egy percre.

Figyeljétek meg ezt! Újra megfeszítik maguknak Isten Fiát. Mit csináltak ők? Mit? Megízlelték, és tudták, hogy ez az igazság, és aztán elfordultak és megcáfolták azt. Mit csináltak ők? Lehetetlen…

101 Tehát ezt tette ez a nemzet. Ezt tette ez a nép. Ezt tették ezek a gyülekezetek. Elfordultak tőle, és megfeszítették az üzenetet. Megfeszítették az igazságot az emberek számára. Hogyan tették ezt Jézussal? Meggyalázták Őt, leszaggatták Róla a ruháit, egy keresztre tették Őt fel és odaszegelték Őt, az élet Fejedelmét. Ugyanezt tették ma a hitvallásaikkal. Ugyanezt tették. Leszaggatták a dolgokat; leszaggatták a jóságot és az evangélium felöltözését azzal, hogy máshová próbálták azt tenni, és feltették Őt a keresztre. Óh, óh! Miért?

102 Ott ők megfeszítették… Most pedig, az utolsó idézet: Őt. Őt, a legdrágább személyt. Miért csinálták ezt? Nem ismerték Őt. Miért csinálják ezt ma? Nem tudják, hogy ez az igazság. Süketek és vakok erre. Nem tudják, ez az oka. A hitvallásaik és hagyományaik eltávolították őket Isten Igéjétől.

Most pedig, nektek itt, csak zárásként: nagyon figyeljetek. Látjátok? Tudom, hogy meleg van, nekem is melegem van. De, óh, testvérem, ez az Ige, ez élet, ha ragaszkodsz hozzá. Nézzétek! Ez nem olyasmi, amiről csak úgy beszélgetünk, hogy talán majd később megtörténik. Ez olyan dolog, ami már itt van velünk és ami most történik; nem pedig olyasmi, ami történni fog. Ez valami, ami már van. Nem úgy teszünk bizonyságot: - Tudjuk, mit tett Ő; tudjuk, mit fog tenni Ő… Nem, mi azt mondjuk el, amit Ő éppen most csinál. Látjátok? Ez a mi óránk. Lehet, hogy nem élünk majd meglátni az elragadtatást. Lehet, hogy én halok meg ma; lehet hogy te halsz meg ma. Nem tudom. De jön az elragadtatás, ami... Amikor az eljön, ott leszünk; ne aggódjatok, és ugyanúgy ott lesznek az elmúlt korokból a többiek is, akik elhitték ezt és várták ezt. Ők a maguk idejének világosságában jártak, és itt van a világosság: Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Hagyjátok el a hitvallásaitokat és higgyétek ezt az Igét. Ez az igazság; az Ige az igazság. Jézus azt mondta: "Az én Igém Lélek és az én Igém élet." Hogyan is kaphatnál életet, amikor elutasítod az életet? Hogyan is vehetnél egy dogmát, ami a halál, és az élet Igéjét? Elveted az élet Igéjét, hogy a halált vehesd? Hogyan tudnád egyszerre elfogadni a kettőt? Nem teheted. Legyen minden ember szava hazugság, minden dogma egy hazugság; és Isten Igéje az igazság.

103 Kihívok bárki embert, hogy mutasson nekem bárkit - és tudom, hogy ezek a szalagok eljutnak mindenfelé a világon -, bárki embert, bármelyik püspököt aki eljön a dolgozószobámba vagy ide a

gyülekezet elé és az ujjával egyetlen igehelyet is megmutat, ahol az Újszövetségben egyetlen embert is az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében kereszteltek volna meg. Megmutatom nektek, hogy minden személynek, aki valaha is megkeresztelkedett, és azoknak is, akik máshogy keresztelkedtek meg; újra kellett keresztelkedniük ahhoz, hogy megkapják a Szentlelket. És ti mihez kezdtek ezzel? Megmaradtok a hitvallásaitoknál? Maradjatok hát ott kint a dogmáitokkal és haljatok meg! Ti bűnös, gonosz kezek, akik fogtátok az élet Fejedelmét, az élet Igéjét és megfeszítettétek Őt az emberek számára.

104 Tehát mit tettek ők? Nem tudták ezt. Ma az emberek tudatlanul járnak, nem tudják, hogy ez az igazság. Azt gondolják, hogy ez valamilyen izmus. Nem ásnak le elég mélyre ahhoz, hogy belekerüljenek a kijelentés lelkébe. Nem imádkoznak eleget, nem hívják segítségül Istent elégszer. Csak könnyedén veszik: - Óh, hát én hiszem, hogy van Isten. Természetesen! Az ördög ugyanezt hiszi. Az ördög még komolyabban veszi ezt, mint sok ember, akik mondják magukról, hogy hiszik. Az ördög hiszi ezt és remeg. Az emberek csak hiszik ezt és mennek tovább, de az ördög remeg tőle, mert tudja azt, hogy jön az ítélete. Az emberek pedig hiszik ezt és teljesen figyelmen kívül hagyják az eljövendő ítéletet.

Bűnösek az Ő megfeszítéséért. Bizony! Vádolom ezt a nemzedéket, ugyanazzal az Igével, amely őket kezdetben bűnösnek találta, én is bűnösnek találom vele őket. Így van. Jézus azt mondta: "Kicsoda vádolhat engem?" Ő volt a testet öltött Ige. És ma ugyanez az Ige öltött testet.

105 Péter azt mondta az ő vádbeszédében az ApCsel-ben… Olvassuk csak el. Péter, amikor látta ezt megtörténni, hogy mit tettek, a Lélek… Nézzétek, Péter védte Krisztust attól, amit tettek. Én azt védem, amik az evangéliumok. Péter vádolta őket azzal, hogy megölték az embert, Krisztust, aki az Ige volt. Én vádolom ezt a nemzedéket azzal, hogy próbálják megölni az Igét, amely emberben nyilvánult meg. Figyeljétek meg, hogy mit mondott Péter. Az ő igazságos felháborodása ugyancsak felgerjedt. Hallgassátok őt itt az ApCSel 2-ben, és kezdjük a 22. versnél:

"Izráel férfiai, halljátok e szavakat: a názáreti Jézus… Egy ember, akit Isten csodákkal és jelekkel igazolt közöttetek, melyeket Isten cselekedett közöttetek, amint azt ti magatok is tudjátok…"

Fúú! Csak képzeljétek el, hogy érezhették magukat! Hallgassátok ezt.

Izráel férfiai… A herceg, ti egyházi emberek és ti szent emberek, ti papok és ti, akik állítólag Isten emberei vagytok, halljátok e szavakat: a názáreti Jézust Isten igazolta közöttetek.

106 Most pedig mondom nektek, egyházi embereknek és nektek is, hogy a názáreti Jézus, a Szentlélek, itt van a Szentlélek személyében, ami az az élet, ami Őbenne volt. Ő itt van és embereken keresztül munkálkodik és kijelenti Magát azokkal a jelekkel és csodákkal, amelyeket Ő cselekszik. És itt függnek a falakon a tudományos azonosítások is. És ülnek itt olyan emberek, akik halottak voltak, de ma élnek; és akiket felemésztett a rák, ma pedig teljesen jól vannak. Akik vakok voltak és most látnak, és akik nyomorékok voltak és ma járnak! Ő a názáreti Jézus.

"Őt, aki Isten határozott tanácsából és eleve ismeréséből (el volt rendelve a feladatra) ti megragadtatok, és gonosz kezeitekkel megöltetek…"

107 Hát mi ez, ha nem vád? Mit vádol ő? A Szanhedrint, a főtanácsot. Én pedig ma délelőtt az egyházak szövetségét vállalom: vádolom a pünkösdieket, a presbiteriánusokat, a baptistákat és a világon minden felekezetet. Gonosz, önző kapzsisággal fogtátok az élet Igéjét és megfeszítettétek azt az emberek számára, és káromoltátok azt, és fanatizmusnak mondtátok azt, amit Isten támasztott közöttünk, hogy bebizonyítsa, hogy Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Vádolom ezt a nemzedéket!

108 Isten bebizonyította, hogy Ő él. Isten bizonyította, hogy ez az Ő Igéje. Mitek van nektek egy tucat dogmán és hitvalláson kívül? Hol tudjátok megmutatni az élő Istent? Hiszen elvetettétek az élet Igéjét, ami megadná nektek ezeket a dolgokat. Igen, uram! Óh, micsoda időben is élünk most. Fúú! Ugyanaz…

Óh, én hívom… Péter azt mondta: "Gonosz kezeitekkel megragadtátok őt, keresztre feszítettétek és megöltétek."

"Akit feltámasztott Isten, a halál fájdalmait leoldván; mert lehetetlen volt, hogy a halál őt fogva tartsa."

És a hitvallásaitokon és a szervezeteiteken keresztül a kegyesség látszatával magatokon, a kegyesség külsőségeivel ti megtagadtátok az Ő feltámadásának erejét. De eljött az óra: itt vannak az utolsó idők, amikor Isten megígérte a Malakiás 4 szerint, hogy Ő felkel az utolsó napokban és az emberek szívét visszafordítja az atyák eredeti áldásaihoz és pünkösdi hitükhöz. És ezt képtelenek vagytok tagadni és képtelenek vagytok elviselni. És most vádollak benneteket a bűnösségetekért és kihívlak benneteket, és vádollak titeket Isten előtt, hogy gonosz, önző, felekezeti kezekkel megfeszítettétek Isten Igéjét az emberek előtt. És bűnösnek nevezlek titeket, akik készen állnak az ítéletre. Ámen. Igen, uram!

Ugyanazt hívom, amit Péter hívott. Ő annak a nemzedéknek a megtérését hívta. Én ennek a

nemzetnek

a megtérését hívom, megtérést Isten felé, és hogy jöjjetek vissza az Ige eredeti igazságához. Jöjjetek visza atyáink hitéhez. Jöjjetek vissza a Szentlélekhez, mert Isten azt nem változtatja meg. Amikor Isten azt mondta: "Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek", Neki ennél kell megmaradnia az egész örökkévalóságon keresztül, ez az Ige.

109 Amikor azt mondjátok, hogy fogjunk kezet, vagy vegyünk úrvacsorát, vagy bármi ilyesmit, vagy valamit erről a hitvallásról, vagy valamit arról a gondolatról: azt bárki ember, bárki részeges, bárki hitetlen meg tudja tenni, bárki utánzó, bármelyik örömlány meg tudja tenni, hogy úrvacsorát vesz, hogy külsőségeket felvesz és ilyen dolgokat. Azt bárki megteheti. De Jézus azt mondta, hogy ez lesz az azonosítás: "Ezek a jelek fogják (nem talán, hanem fogják) követni minden nemzedékben azokat, akik hisznek: az én nevemben ördögöket űznek; más nyelveken szólnak, új nyelveken szólnak; kígyókat vesznek fel és halálos dolgokat, és ezek nem ártanak nekik; kezeiket a betegekre vetik, és azok meggyógyulnak. Betegeket gyógyítanak, halottakat támasztanak fel, ördögöket űznek, és amilyen ingyen kapják, olyan ingyen adják tovább."

Mindezek a nagy pénzcsináló sémák és többi dolgok, amikbe belekeveredtek: nem csoda, hogy annyira tele vannak ítélettel. Igen, uram! Óh, óh!

110 Nézzük csak most. Igen, uram! Megtérésre hív. És a vádemelésem most… Ez az új Golgota az egyház, az úgynevezett szent helyek, nagy szószékek, katolikusság… Katolikus oltár, amit szószéknek neveznek. A metodisták, a baptisták, a reformátusok, az evangélikusok, a pünkösdiek, a legszentebb helyek: itt kapja a legkeményebb döféseket Ő; az új Golgotán. Hol van az? A szent helyeken, a gyülekezetben. Honnan feszítik Őt meg? A pásztoroktól. Ti képmutatók, hát jobban tudjátok ettől! Nem vagyok mérges, de belül valami kavarog bennem. Isten alaposan azonosította Magát közöttetek.

Hol kapta Ő ezeket a dárdákat az oldalába? Hol kapta a döféseket? A Golgotán. Hol kapja ezeket ma? A szószéken. Honnan jött az? Jeruzsálemből. Honnan jött ez? A felekezetből, azoktól, akik azt mondják, hogy szeretik Őt, ők cselekedték ezt. Ők cselekszik ezt ma. Az Ő második Golgotája, ahol döféseket kap az Ige ellen… Ez döfi Őt át. Ki Ő? Ő az Ige. Ő az Ige. Hol kapja a legkeményebb döféseket? A szószékről a szent helyeken, ugyanúgy, mint akkor.

111 Jogom van vádolni ezt a nemzedéket. Jogom van ezt tenni Krisztus evangéliumának szolgájaként az Ő jeleivel, és bizonyítva azt, hogy Ő Isten. Jogom van vádat emelni ez ellen a nemzedék ellen, mert a legerősebb dárdadöfései a szószékről jöttek, ahol csak ítélgettek és azt mondták: - Ne menj oda hallgatni azokat a dolgokat. Az az ördögtől van… Pontosan azon a helyen, ahol szeretniük kellett volna Őt.

És pontosan azok a jelek, amikről Jézus mondta, hogy meg fognak történni… Isten Igéje élesebb minden kétélű kardnál (az Ige), és megítéli a szívek gondolatát és szándékát. És ezt nevezik ők ördögnek. Honnan hangzik ez el? A szószékekről, a szent helyekről. Óh, hogyan tud letekinteni erre Isten? Csak irgalom, ez minden, kegyelem. Semmi mást nem tehetünk, mint hogy az ítélet felé tartunk. Már ott vagyunk.

112 Gondoljatok bele. A legkeményebb dárdadöfései a szószékről jönnek. Ott van az Ő új Golgotája. Megfeszítik Őt, az Igét, a szószéken. Így van. Hogyan? Hogyan teszik ezt? A kegyesség látszatával. Pontosan így van!

Megkoronázva, a hallgatóságból, az ugatóktól; tőlük kapott Ő egy új töviskoronát. Ugatók, akik a szószékről döfik Őt meg; az ugatók koronázzák meg. Újra megfeszítik Őt? Embercsinálta hitvallások szaggatják le a ruháit, felekezeti tanítók vannak az Ő Igéje ellen. Leszaggatják, meggyalázva kárhoztatják.

Jézus azt mondta: "Hiába imádnak engem." Hiába. Semmi haszna nincs. Kit imádnak ők? Ugyanazt az Istent imádják. Ugyanazt az Istent imádták az első keresztre feszítéskor is, és az hiábavaló imádás volt. Ugyanez van ma. Hiába építik ezeket a felekezeteket. Hiába építik ezeket a papneveldéket. Hiába vannak ezek a hitvallásaik, hogy emberek parancsait tanítják tanként és tagadják Isten Igéjét. Bűnösök az élet Fejedelmének megfeszítésében, és hogy emberi tanokat tanítanak az Ő Igéje helyett. "Hiába imádnak engem" - megszaggatták, átdöfték, megkoronázták.

113 Amikor látjátok azt végigmenni az utcán… És közületek, hölgyek közül, néhányan hosszú hajjal… Azt mondják: - Milyen ódivatú, nem?

Emlékezzetek rá, hogy ezek az ugatók. Mert az egy korona, amit viseltek. Isten mondta, hogy a ti dicsőségetekre van az. Büszkeséggel viseljétek hát. Hallelujah! Büszkeséggel viseljétek, mintha a ti Uratokért hordanátok egy töviskoronát, büszkeséggel viseljétek! Ne szégyelljétek, hiszen Ő mondta így. Nem számít, hogy mint mondanak ezek a Jézábelek ma, meg ezek a hitszegők, akik a szószéknél állnak, Krisztus megfeszítői. Nem számít, mint mondanak, csak viseljétek azt büszkeséggel. Isten monda így.

Csak tartsátok meg.

Újra ugatókkal van megkoronázva, tövisekkel; hitvallásokkal döfték át a szószékről.

Egy új Golgotát kapott. Hová vitték Őt? Ezek a fellépőruhás kórusok, rövidnadrágot viselő asszonyok, akik vágják a hajukat és festik az arcukat, és úgy énekelnek a kórusban, mint angyalok, akiknek tálentumaik vannak: ez az Ő új Golgotája, csak modern vetkőzéssel, amit a törvény véd: úgy, mint ahogyan Sodomában és Gomorában volt.

114 Látsz egy kis nőstény kutyát menni az utcán. Bizonyos időkben egyetlen hím kutya sem menne oda, ahol a nőstény kutya van. De aztán történik vele valami, és az összes hím kutya utána fog szaladni. Valami történt azzal a nősténnyel, tudjátok, miért. Miért van, hogy ezek az asszonyok leveszik a ruhájukat és úgy mennek ki az utcára? Ne mondjátok nekem, hogy az nem ugyanaz. Az egy azonosítás. Ne ítéljétek el a férfiakat. De őket védi a sodomai törvény. A törvénynek azt kellene mondania, hogy nem szabad nekik ott kint lenniük. A prédikátoroknak pedig a szószéknél inkább réklit kellene felvenniük, mint papi palástot! Ott állnak kint és megengedik ezt, és szégyellnek ellene szólni, mert a felekezetük kizárná őket. Ti megfeszítitek a gyülekezet számára Isten Igéjét, ami kimondja, hogy utálatosság Isten előtt egy asszonynak férfiruhát hordania. Elítélem ezt a dolgot. Vádolom ezt Isten Igéjének a megfeszítésével az emberek előtt. Vágott hajú asszonyok, akik utcára rövid ruhákban mennek ki, és ők állnak fel a kórusban.

115 Valaki azt mondta nekem a minap, egy asszony azt kérdezte tőlem, azt mondta: - Szerinted hol találnál olyat?

Azt mondtam: - Halálra ijednék, ha az Úr azt mondaná nekem, hogy szedjek össze tizenkettőt az egész világról… Amikor a Lélek megítélése alatt ott állok és nézem őket, amint ott állnak, és látom azokat a dolgokat felettük, a mocskos, szennyes, cigarettájukat lefelé tartó asszonyokat, amint ott állnak és közben úgy élnek, és ilyen állapotban állnak ott a fellépőruhás kórusban és hagyják, hogy a közönség nézze őket. Azok pedig azt mondják rá: - Ha ő megteheti, én is megtehetem.

A keresztény élet a szentség és a tisztaság élete. Igen, uram. Vádolom őket Jézus Krisztus nevében a mocskukért és szennyükért. Gyalázatot hoztak az evangéliumra. Akik pedig próbálják azt megtartani, azokat fanatikusnak mondják. Azt mondják: - Az régimódi!

Ostobaság! Vádolom őket Jézus Krisztus nevében!

116 Csak modern vetkőzések az utcán, kórusban éneklés, cigarettázás, pajzán viccek, három vagy négy férj, aztán a hatodik után meg énekelnek egy kórusban, mert jó hangjuk van… Ti szegény értelmi, lelkileg megromlott, saját területeteken elutasított emberek! Olvassátok ugyanazt a Bibliát, amit bárki el tud olvasni, de megvetitek Isten Lelkét addig, hogy a Biblia azt mondja, hogy egy erős megtévesztésnek adattatok át, hogy egy hazugságot higgyetek el és kárhoztassatok általa! Ti tényleg azt hiszitek, hogy igazatok van; a Biblia pedig azt mondja, hogy elhiszitek azt, és hogy ugyanaz a hazugság lesz a kárhoztatásotokra, amiről azt hiszitek, hogy az igazság az. Ezért vádollak benneteket Isten Igéje által. Hibát tanítotok az embereknek és megfeszítitek Krisztust, a szentség és a felülvaló élet alapelveit.

Lehet, hogy az ember kimegy az utcára és egy teljesen más emberré lesz.

117 Ott állnak a prédikátorok a labdapályákon és cigarettáznak: botránykövek. És a többi romlottság is az, amit eltűrnek. Az asszonyok a kórusukban, akik rövid ruhát hordanak, vágják a hajukat és úgy élnek, festik az arcukat, és aztán úgy hívják őket, hogy XY testvérnő: a Biblia pedig elítéli az ilyen dolgokat! Így van. Bulikba járnak és úgy élnek, és továbbra is gyülekezeti tagok, tartják a bizonyságtételüket és úgy élnek, ahogy nekik tetszik…

Ne gondoljátok, hogy csak a reformátusokról beszélek: rólatok beszélek, pünkösdiek! Így van. Egyszer ismertétek az igazságot, de azt hittétek, hogy nem tudjátok elfogadni. Nem tudtátok támogatni a pásztorotokat. Akkor a pásztorotoknak nem lehetne olyan nagyszerű munkája heti több száz dollárral, és egy remek, nagy gyülekezettel, ahol prédikálhatna, és vezethetne és csinálhatnának mindent úgy, ahogyan teszik, ha kárhoztatná ezt. A szervezet kivetné magából, ezért neki ezt kell tartania, ezt kell mondania. Ezért ő eladta a születési előjogát a világ mocskának főztjéért, Ézsau részéért. És mit kap érte? Mindketten az ítélet gödrébe esnek és (tisztán nem kivehető szó a szalagon). Vádolom őket, hogy ők az evangélium paráznái.

118 Voltam egy kórusnál, nemrégiben egy nagy, híres helyen, a legrangosabb pünkösdieknél; és ott ültem ennek a testvérnek a dolgozó szobájában amikor négy vagy öt kórus… A pünkösdiek legcsillogóbb szervezetei. És nem tudták, hogy én ott vagyok ennek a prédikátornak a dolgozó szobájában, ez Oklahoma államban volt. És ott ültem lent, ahol ez a prédikátor szokott készülni, mielőtt a szószékhez áll; és amint ott voltam, ott voltak kint ezek a kis Ricky-k és Ricketták: kifestve. Egyiküknek sem volt hosszú haja. Mindegyiknek vágott haja volt, mindegyik ki volt festve és mindegyiken az a fellépő ruha volt. És ott állt a kis Ricky, és így viselkedett. A másik ember pedig szedte össze a missziós adományokat. Úgy tett, mintha vak volna, egy pohárral a kezében és mindenféle káromló dolgokat

mondott az adományok összegyűjtéséről és ilyen dolgokról. Aztán kiment oda és megpróbálta elénekelni a Messiás-t - óh, óh -; és egész jól is ment neki, de nem volt benne élet. Nem, mert halott volt, látjátok. Óh, óh! Tessék. Ez az Ő új Golgotája.

119 Mit gondoltok, ha egy kislány vagy egy kis asszony ott bent…Ha bejött volna oda úgy felöltözve, ahogyan kell, hosszú hajjal, festék nélkül és így tovább, kinevették volna őt. Ha ő állt volna fel oda, amikor ők úgy viselkedtek… 30 vagy 40 fiatal volt ott, a pünkösdiek közül a legjobbnak válogatottak, ha ők úgy viselkedtek… Ha az a kis hölgy mondott volna valamit azzal kapcsolatban, kizárták volna a kórusból. Ha az evangélium hirdetője állt volna a szószéknél és mondott volna valamit róla, kizárták volna a szervezetükből. Újra megfeszítitek Isten Fiát és nyílt gyalázatnak teszitek ki Őt. Azt mondjátok magatokról, hogy az Ő evangéliumát hirdetitek, miközben megfeszítitek Őt. Vádolom ezt a Krisztust elutasító nemzedéket Isten Igéje által. Annak ereje által az utolsó napokban igazolást nyer, hogy Ő még mindig él.

Igen, ők ellene vannak az Isten tiszta, igazolt Igéjének.

120 A nagy gyülekezetek és felekezetek az Ő új Golgotája, újra ezt mondom. Ez… A modern vetkőzéseik a kórusaik. Mindegyik felekezet főpapja úgy kiált, mint az akkori főpap: "Jöjj le és mutass nekünk egy csodát!" Ez volt az első keresztre feszítés. Ugyanez van ma. Nekem is mondták már, hogy: - Na, hát te feltámasztod a halottakat, ugye? Akkor miért nem mész fel oda? Van egy feleséged a sírkertben, és egy kisbabád is…

Azt mondták Neki: - Hallottuk, hogy feltámasztod a halottakat. Egy egész sírkertnyi van belőlük itt fent. Gyere, támaszd fel… Óh, a tudatlanság tudatlanságot szül.

A mai nagy gyülekezetek, nagy kórusok és főpapok: - Gyere le! Mutass nekünk egy csodát, amit a mi felekezetünk nem tud megtenni…

121 Nemrégiben volt egy ember, aki egy megjegyzést tett egy rádióműsor után, amit Jonesboro-ban, Arkansas államban adtunk le egy asszonyról, aki meggyógyult. Ez az ember egy bizonyos felekezeti gyülekezethez tartozott és felállt ott hátul és azt mondta: - Kihívok most bárki embert, aki mutat nekem egy csodát… Mentem és előállítottam egy orvost, egy embert, aki rákból gyógyult meg. Aztán mentem és előállítottam egy asszonyt, aki 20 évig volt tolószékben ízületi gyulladással, tolószékben ült. Odavittem és azt mondtam: - Most pedig kérem a pénzt, az ezer dollárt…

Azt mondta: - Óh, öööö… Nincs itt. Waco-ban van, Texas-ban, ahol a székhelyünk van.

122 Azt mondtam: - Rendben. Akkor elmegyünk érte oda… Azt mondtam: - Csak szervezd meg, és elmegyünk érte holnap… Látjátok? Azt mondtam: - Megtesszük… Azt mondtam: - Itt van egy orvos, akiről mindenki igazolja, hogy rákos volt. Itt van a lista, a röntgenleletek. Itt van ez az asszony, akiről az egész környék tudja, hogy 20 évig tolószékben ült és most jár. És az orvosok… Orvos orvos után látta, orvos orvos után, meg minden: és ma itt van és él. Azt mondtad, hogy 1000 dollárt fizetsz, úgyhogy én szeretném azt a pénzt betenni a missziós alapba. Kérem…

Azt mondta: - Hát, a pénz odaát van Waco-ban, Texas-ban…

Azt mondtam: - Akkor holnap elmegyünk érte… Azt mondta: - Várjunk csak egy percet. Mondok valamit. Magammal viszek egy kislányt. És egy pengével megvágom a karját, és aztán te meggyógyítod őt a testvérek előtt: akkor odaadják neked a pénzt…

Azt mondtam: - Te ördög!

"Ha valóban te vagy az Isten Fia, jöjj le erről a keresztről. Mondd meg, hogy ki ütött meg téged…" Egy rongyot kötöttek a szemére, ütötték és azt mondták: "Ha valóban próféta vagy, mondd meg, melyikünk…"

"Ha Isten Fia vagy, gyere le a keresztről."

A vakok vak vezetői. Elmebeli gyógyulásra van szükségük azoknak, akik ilyet csinálnak vagy ilyen megjegyzéseket tesznek. Természetesen.

123 Egy ismerős, régi kiáltás: "Hadd lássuk, hogy teszel egy csodát! Mester, csodát kívánunk tőled!" Pedig minden nap, minden órában ezt cselekedte, pontosan úgy, ahogyan Isten vezette ennek cselekvésében. De ők nem voltak jelen. Amikor pedig jelen voltak, akkor Belzebubnak hívták azt, az ördögnek, látjátok. "Mester, azt kívánjuk, hogy úgy cselekedd meg, ahogyan mi akarjuk azt tőled; hogy oda menj, ahová mi akarjuk, hogy menjél és azt cselekedd, amit mi akarunk, hogy tegyél!" Óh, igen! Nem volt hatalmuk rajta. Nem ám! Ezért kellett kivetniük Őt maguk közül. Igen, uram! Ugyanezt próbálják ma is tenni. És végül az egyházak szövetségén keresztül el is végzik ezt. Mindnyájan csatlakoznak egymáshoz abban a régi, ismerős kiáltásban.

124 Itt újra látjuk a legvallásosabb helyet, a legjobbat, a legpompázatosabb teológusokat, akik újra és újra mondják Neki, szólítják… A legjobb teológusok, akiknek jobban kellene ettől tudniuk; a legmagasabb gyülekezetek és a legjobban képzett teológusok vetették ki Őt maguk közül. Nem kellett nekik. Azt mondod: - Ez nem így van, Branham testvér… Akkor nem voltál itt látni a gyülekezeti korszakokat, vagy nem hallottad annak prédikálását. Nem voltál itt, mikor ez a laodicea-i gyülekezeti korszak volt az egyetlen, amelyben kivetették Őt a gyülekezetből. És Ő kint volt, kívül kopogtatott, próbált bejutni, vissza. Kivetették Őt, mert nem tudták hasznát venni. Újra megfeszítik Őt. Ámen! Milyen messze mehetünk el?

125 Emlékeztek rá, hogy Isten prófétája előre megmondta nekünk a 2Timótheus 3-ban - ha leírjátok, most nincs időnk elolvasni -, ahol azt mondja, hogy az utolsó időben gúnyolódók támadnak majd. Ők nyakasok lesznek, beképzeltek, inkább örömök kedvelői, mint Istent szeretők, hamis vádlók, telhetetlenek, kapzsik és azoknak megvetői, akik jók. Csalók, nyakasak, beképzeltek, tudósak, akiknél megvan a kegyesség látszata, de megtagadják annak erejét. Az ilyenektől forduljatok el, mert ez az a fajta, akik helyről-helyre viszik a kis buta, vágott hajú, rövidnadrágos, festett arcú asszonykákat, és fogságba vezetik őket. Pontosan ez van. Azt mondta: "Forduljatok el tőlük az utolsó időkben."

Engedelmeskedjünk a prófétának. Forduljunk el azoktól a dolgoktól az utolsó időkben. Azok itt vannak. Most a gyülekezethez szólok. Igen, uram! Távozzunk el attól.

126 Nekik van… A mai prédikátoroknak tudniuk kellene ezeket a dolgokat. Ismerniük kellett volna Jézust az Ő idejében. Tudniuk kellett volna, és most tudniuk kellene; de nem tudják.

Mint ahogyan az akkori zsidó vezetőknek ismerniük kellett volna Őt akkor, ma is úgy van ez Isten tisztán igazolt Igéjével. Ő volt az Ige és Ő bizonyította, hogy Ő az Ige. Ő bizonyította, hogy Ő volt az akkori időre szóló Ige. És Isten bizonyította ma, hogy Ő a mai napra szóló Ige, az óra világossága. És nekik ezt tudniuk kellett volna akkor, és tudniuk kellene most. Őt megfeszítették akkor, és Őt megfeszítik most. Vádolom őket ezért. Igen. Ez egyszerűen végig villan rajtam. Vádolom őket, mert Isten megfizetteti őket ezért.

127 Az akkori zsidók… Isten újra a földi napjaiban… Jézus azt mondta: "Jeruzsálem, Jeruzsálem, milyen gyakran gyűjtöttelek volna össze téged egyetlen nagy csoportba, de te nem akartad." A hitvallásodra vágytál, ezért most átadatsz a pusztulásnak. Ezt kapta Jeruzsálem. Leromboltatott, felégettetett; nincs többé. És pontosan ez lesz majd egy napon ezekkel a nagy dolgokkal itt. A nagy hitvallásaitok és fekelezeteitek elpusztulnak és elvesznek egy napon, de Isten Igéje örök lesz és örökké élni fog.

128 A legmélyebb sebei az úgynevezett barátok házából jönnek. Gondoljátok el! Gondoljatok bele! Gondoljatok bele! Állj! Várok egy percet. Prédikátorok, gondoljatok bele! Honnan jöttek az Ő sebei? Az úgynevezett barátai házából. Amint volt, úgy van az most. Gondoljatok bele! A Golgotánál nem vademberek vagy barbárok vették Őt körül, hanem azok a prédikátorok, akik azt mondták, hogy szeretik Őt. És ma, amikor az evangélium alaposan azonosítódik, amikor az Ő feltámadásának nagy jelei bebizonyíttatnak közöttünk, nem az utcai nép ugrik az emberre, hanem az úgynevezett szolgáló testvérek. Akik állítólag szeretik ma Őt, azok veszik Őt körbe. - Nem lesz közöttünk ilyen dolog. Nem fog ez az ember uralkodni rajtunk. Nem fogjuk támogatni; nem működünk együtt ebben a városban, ha az a dolog erre jön. Nem más az, mint spiritizmus. Az az ördög… Nem ismerve Isten Igéjét, a vak vezeti a vakot, mint ahogy akkor volt… Gondoljatok bele! Most is így van: ahogyan akkor volt, most is úgy van. Gondoljatok bele!

129 Az Ő ereje, hogy gyógyítson, hogy a férfiakat és az asszonyokat megszabadítsa e jelen világ szeretésétől, a vágott hajú, festett arcú Jézábelségtől, akik keresztényeknek hívják magukat és mégis úgy élnek… Cigarettáznak, pajzán vicceket mesélnek, leülnek és missziós egyletet alakítanak, és öltögetnek és varrnak és beszélgetnek és pletykálkodnak és rövidnadrágban mennek ki az utcára és minden ilyenben, és más asszonyok előtt keresztényeknek mondják magukat.

Emlékeztek a történetemre arról a rabszolgáról, aki tudta magáról, hogy egy király fia, a jellemére… Milyennek kellene lennünk? Férfiak és asszonyok… És megtagadják…

130 Ezek az egyházi emberek, ezek a szószékek, ahonnan a döféseit kapja, elfogadják és támogatják az embereknek ezt a fajta életvitelét az emberek között: ott döfik Őt át. Megtagadják az erőt, ami mindezektől szabaddá tesz, és támogatják ezt a fajta életvitelt, miközben az ellent mond az Igének: hogy egy asszony vágassa a haját vagy hogy fesse az arcát és hogy rövidnadrágot hordjon. Az ellent mond Isten Igéjének, de ők mégis támogatják azt, ezzel megalkotva az új Golgotát. Honnan? Az utcáról? A kocsmából? A szószékről! A szószékről!

131 És újra, mi volt az ő kiáltásuk? "Istenné teszi Magát!" Tagadják az Ő istenségét. Próbálják Őt felvágni és három vagy négy Istent csinálni belőle, miközben Ő most is Isten, Isten is volt és mindig is Isten lesz: tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Amikor egyetlen Istenről beszélsz nekik, ők kinevetnek téged. - Mi hiszünk a szentháromságban… Én egyetlen szent Istenben hiszek, az Ő erejében a

gyógyításra, a szabadításra és hogy ezeket az embereket kivegye a világ szeretéséből, hogy megszabadítsa őket, mint ahogyan megszabadította Mária Magdolnát.

Emlékezzetek rá, hogy ő is egy kis kifestett Jézábel volt. Hét ördög volt benne. Ő is ugyanúgy vetkőzött, mint a mai modern asszonyok az utcán. Csak menjetek el, ahová akartok, és nézzetek szét. Ha nem hiszitek el, hogy az emberek meghajolnak a pucér asszonyok oltára előtt, csak nézzetek ki ma az utcára. Amint Sodoma idejében volt, úgy lesz most is. Nézzetek ki, ha nem hiszitek el. Csak menjetek el bárhová. Nyissatok ki egy újságot, nyissatok ki egy magazint, nézzetek meg egy hirdetőtáblát. Mit találtok rajta? Emlékezzetek rá, mit mondott: "Amikor az Isten fiai látták, hogy az emberek leányai szépek, asszonyokat vettek magukhoz."

Nézzétek meg a botrányt Angliában. Nézzétek meg a botrányt itt. Nézzétek meg, hogy az egész dolog a paráználkodás házává lett.

132 Miért? Miért lett Oroszország kommunista? A közönségesség és a mocsok miatt, és a katolikus egyház erőtlensége miatt. És pontosan ezért van, hogy ez a nemzet átveszi a kommunizmust az egyházak szövetségében és csatlakozik a katolikus egyházhoz, vagyis hogy a kommunizmus és a katolikus egyház egyesülni fognak, tudjátok. És itt most ezt csinálják. Miért? Mert elutasították az evangéliumot, amely elválasztja őket és más emberré teszi őket. Ostobaság! Pontosan ez az oka.

133 És a prédikátorok a szószéknél elfogadják ezt egy ebédjegyért, valamilyen hitvallás társadalmi jogosultságáért: - Én XY-hoz tarztozom… A tanultságot fogadják el Isten ereje helyett.

Szabadnak lenni ettől az őrült fajtól, mint Mária Magdolna… Ugyanaz az erő, ami képes volt fogni azt a kis utcai vetkőző nőt és fel tudta öltöztetni, és rábírta, hogy hölgyként viselkedjen, és keresztényt tudott csinálni belőle; ők ezt az erőt ítélték el és megfeszítették azt az embert, akinél ez az erő volt, a Golgotán.

És ma, ugyanazt az evangéliumot és Szentlelket, ami fogja a kis vetkőzőt és hölgyként öltözteti fel és keresztény viselkedésre bírja; ezt fanatizmusnak hívják és nem akarják, hogy ez belekeveredjen a gyülekezetükben, nem akarják, hogy közéjük keveredjen, mert akkor a többi asszony is ezt a példát követné. Mit csinálnak ők? Kivetik ezt ugyanúgy, mint ahogyan akkor tették. És most ők megfeszítik ugyanazt az Igét és azt mondják, hogy az egy másik korra szólt. Újra vádolom őket. Igen, uram! Ugyanaz, mint amiért akkor vádoltattak!

134 A jel, ami az öreg Légiót is rábírta, hogy felöltözködjön. Emlékezzetek rá, hogy az az ember, aki leveti a ruháit, az őrült. Értitek? Akkor mi van egy asszonnyal? Légió őrült volt: levetkőzött. Isten fogta az Ő erejét és újra felöltöztette őt. Felöltözött, józan észre tért és leült Jézus lábaihoz. Nézzük meg az erőt, ami az öreg vak Bartimeust látásra bírta, pontosan ott a hitvallásaik között. Itt volt Ő a földön akkor, amikor pontosan annyi hitetlenség volt, mint ma, de ez soha nem állította Őt meg: csak ment tovább. Nem finomkodott velük, hanem megmondta nekik: "Ti atyátoktól, az ördögtől vagytok." Az egész dolgot elítélte.

135 Az az erő, amely Lázárt feltámasztotta a sírból és ami a naini asszonynak visszaadta a fiát - óh, Istenem! -, az az erő, amely képes volt megtenni ezeket a dolgokat és amelyik előre meg tudta mondani a bekövetkezendő dolgokat: "Lesz ott egy szamár meg a vemhe, megkötve"… És mindezeket a dolgokat, amelyeket előre megmondott, arra az emberre, akiben megvolt ez a hatalom: "El vele. Nem tűrjük meg magunk között. Beszennyezi a tanításainkat." És megfeszítették Őt.

Ugyanez van ma: "El a Szentlélekkel!" Nem akarják, hogy bármi közük legyen hozzá: "Csak megítél és ilyen dolgokat tesz és ilyen dolgokat mond az embereknek. Nem akarjuk, hogy ez belekeveredjen a mi szervezetünkbe. Ez a hitvallásaink ellen van!" Újra megfeszítik Őt. Óh, óh!

Most figyeljük meg, amint befejezzük; befejezzük. És újra, fanatizmusnak hívják ezt.

136 És Őt is fanatikusnak hívták. Azt mondták, hogy őrült volt. Mindenki tudja, hogy a Biblia mondja, hogy Jézus… Hogy a farizeusok azt mondták: "Ez egy samáriai ember, és őrült." Mit jelent az a szó, hogy 'őrült'? Bolond. "Az az ember bolond. Egy csomó bolond ember követi őt. Ő egy Belzebub."

És újra, ugyanezt a dolgot mondják: "Ez egyfajta boszorkányság, ez jövendőmondás." Újra a meggyalázás keresztjére teszik Őt. Milyen keresztre? Milyen gyalázat? Ő az igazolt Ige, és belőle űznek gúnyt és azt mondják az embereknek, hogy ez az ördög, és olyat tesznek… Úgy hívják…

137 Azt mondta: "Isten szent cselekedeteire mondják azt, hogy egy tisztátalan lélek csinálja azt." Erre nincs bocsánat, hogy szégyent hoznak az Ő Igéjére, hogy próbálják azt ilyennek kitenni, és hogy fanatizmusnak hívják azt.

- Ne menjetek el oda. Ne menjetek el azokra az alkalmakra… Mit csinálnak, amikor ilyet mondanak? Veszik az ő felekezeti hitvallásuk szögeit. Így van. Ezek az élvezet-hajhász tanítók, világiak,

istentelenek, felekezeti őrültek; veszik a felekezeti szögeket és újra megfeszítik Isten Fiát a szószékeikről. Miért csinálják ezt? Jobban szeretik Isten Igéjénél az emberek dicséretét, és a címeket, amit a gyülekezet tud adni nekik. Elítélem őket. Nem idomulhatnak a világhoz… Illetve képtelen idomulni az Igéhez, mert már a világhoz idomultak. Már… Az a képmutató idő, amelyben élünk!

Ez nem…

138 Nem elég egy Golgota az én Uramnak? Miért teszitek ezt? Ti, akiknek szeretnetek kellene Őt; ti, akik tudjátok, hogy ez az Ő Igéje; ti, akik el tudjátok olvasni a Jelenések 22-t, amiben az áll: "Aki egyetlen szót elvesz vagy hozzátesz…" Miért csináljátok ezt? Nem elég Neki egy Golgota? Az Ő védelmében állok itt. Én vagyok az ügyvédje. És vádollak benneteket Isten Igéje által. Változtassátok meg az útjaitokat, vagy a pokolba fogtok menni, a felekezeteitek pedig porrá zúzódnak. Vádollak benneteket a bíró jelenlétében. Igen. Ti, a kegyesség látszatával és képmutatásotokkal. Minek mondjátok ezt? Nem elég egy Golgota?

139 Amint Péter mondta: "A ti felekezeti atyáitok…" Péter vádolta őket… Azt mondta: "Atyáitok közül melyik tette ezt?" István ugyanezt tette. "Gonosz kezekkel megfeszítettétek az élet Fejedelmét."

Nem Maga Jézus mondta-e: "Atyáitok közül melyik nem tette a prófétákat a sírba?

És ti utána kimeszelitek őket?" Így volt az igaz emberekkel a korokon át. Ezért vádolom ezt a mai nagy, pompázatos, gyülekezetbe járó, Krisztust elutasító embercsoportot. Ti a ti kegyességes külsőségeitekkel másodszor feszítitek meg az én Krisztusomat az által, hogy azt mondjátok az embereknek, hogy ezek a szavak egy másik időre szólnak és nem erre az időre. Vádollak benneteket. Ugyanazért a bűnténnyért vagytok bűnösek, mint amiért ők voltak a keresztre feszítés napján. Térjetek meg és forduljatok Istenhez, vagy vesszetek el!

140 És újra mondom, hogy itt, a gyülekezetek, a tanítók feszítik Őt meg káromlással: Őt, az Igét. Isten legyen irgalmas! Hadd mondjam ezt el újra; lehet, hogy kicsit zavaros lett a hangszalagon. Itt, a gyülekezetek; ők, az egyházi emberek feszítik Őt meg káromlással Őt, az Igét. Nem csoda, hogy újra ez van.

Hasadó sziklák közt és sötétedő ég alatt
Megváltóm lehajtotta a fejét és meghalt.
De a megnyílt kárpit megmutatta az utat
A menny örömeire és végtelen napjaira.

Mondom ezt ezen a hangszalagon és ennek a hallgatóságnak, mondom ezt a Szentlélek ihletése alatt: - Ki van az Úr oldalán? Jöjjön ez alá az Ige alá… Isten bizonnyal az ítéletbe hozza ezt a gonosz, Krisztust tagadó, Krisztust elutasító nemzedéket: káromlásért, az Ő azonosított Igéjének megfeszítéséért. Jöttök az ítéletre. Vádolom ezt! Mózes azt mondta: "Ki van az Úr oldalán? Jöjjön énhozzám", amikor a tűzoszlop ott volt bizonyítékként. Ki van az Úr oldalán? Vegye fel az Igét, tagadja meg a hitvallását és naponként kövesse Jézus Krisztust. És reggel találkozom veletek.

Hajtsuk meg most a fejünket imádságra.

141 Óh, Urunk Istenünk, aki örök életet adsz és aki ennek az Igének a szerzője vagy, aki újra előhoztad a halálból az Úr Jézust, aki megfelelően azonosítottad ezt egy hitetlen nemzedék előtt; sokáig voltunk itt ma délelőtt. Sokan ültek itt, a gyülekezet megtelt; és emberek álltak körös-körül, a hangszalagok pedig szerte a világra eljutnak, különféle helyekre. Prédikátorok fogják ezt hallgatni a dolgozó szobájukban. Imádkozom értük, Uram. Hadd hulljanak ezek a szavak mélyen a szívükbe, hadd vágjanak mélyre, hadd vágják ki onnan teljesen a világot, hogy mondhassák, mint ahogy az a kis metodista prédikátor mondta lent Kentucky államban, aki a minap odajött hozzám és azt mondta: - Amikor a hét gyülekezeti korszakot hallottam, szinte kiáltott hozzám, hogy: Menj el Babilon falaitól! Aztán azt mondta: - Úgyhogy feladtam és eljöttem onnan. Nem tudom, hogy most merre menjek vagy mihez kezdjek, de onnan eljöttem… Áldott legyen annak a fiatal embernek és a feleségének és a két vagy három gyermeküknek a bátorsága!

142 Istenem, hadd találják meg sokan az utat Isten Igéjéhez, az élet egyetlen útját, mert Ő az Ige. Imádkozom mindenkiért, Atyám. Néha, amikor ezeket a dolgokat mondom, az nem kegyetlenségből van, hanem szeretetből: mert a szeretet helyreigazító. És imádkozom, Istenem, hogy ezek az emberek így is értsék azt meg: hogy ezt helyreigazítónak szántam.

Te, akiknek ki kellett őket javítanod, a kereszten úgy imádkoztál értük: "Atyám, bocsáss meg nekik. Vakok, és egyszerűen nem értik, hogy mit cselekszenek." Imádkozom a prédikátorokért, akik újra megfeszítik az Igét az által, hogy a hitvallásaikat, a felekezeteiket és a dogmáikat veszik, és ezekkel cserélik fel az élet Igéjét. És aztán az emberek előtt kritizálják a valódi igazságot, amiről Isten igazolta, hogy az az igazság. Imádkozunk értük, Atyám, hogy újra hívd el őket a menyegzői vacsorára. És hadd jöjjenek el ez alkalommal és ne találjanak kibúvókat, mert felismerem, hogy talán már elhangzott az utolsó hívás. Lehet, hogy most már túl késő van. Bízom benne, hogy nem.

143 Áldd meg ezt a kis gyülekezetet, akik itt vannak, ezt a néhány száz embert, akik összegyűltek ma délelőtt ezen forró napon, akik sokáig ültek itt, talán két órát vagy annál többet is, és hallgatták a szolgálatot. Nem mentek el, hanem nyugodtan ültek és hallgatták. Sokan később ebédelnek, az asszonyok pedig ott állnak a kisbabáikkal, várnak. Minden szóhoz ragaszkodnak.

Uram, felismerem, hogy mi történne velem az ítélet napján, ha félrevezetném azokat az embereket. Annyira tudom, Uram, amennyire lelkiismeretesen csak tudhatom, hogy én próbálom őket az Igéhez vezetni, hogy élhessenek az Ige által, és mondom nekik, hogy Te tegnap, ma és mindörökké ugyanaz vagy: a nagy Szentlélek: Jézus Krisztus, csak a Szentlélek formájában, ugyanaz a személy. Te mondtad így. "Egy kis idő és a világ nem lát Engem, de ti láttok engem, mert veletek leszek, sőt bennetek leszek." És tudom, hogy ez Te vagy, Uram. És hiszünk Neked, mert látjuk, hogy ugyanezt cselekszed közöttünk.

144 Józanul alárendeljük magunkat Neked, ezt tesszük itt, ebben a gyülekezetben. És a hangszalagokon, Uram, ebben a percben, minden férfi és asszony, fiú vagy lány, akik jelen vannak, vagy kint állnak, vagy hallják ezt a hangszalagot, ebben a percben hadd legyen egy mély odaszánásuk és a teljes lényüket rendeljék oda Isten szolgálatára.

Mozdulj a hallgatóságon, Uram, hatalommal, és gyógyítsd meg a betegeket. Azt mondták, hogy van itt valahol egy kis nyomorék fiú. A nagy Szentlélek… Tudjuk, hogy csak az Ő jelenlétében ülni, mint ez… Már az elvégzi. Ha Te képes vagy a rádión és a televízión keresztül szerte a földeken meggyógyítani a betegeket - Te kiküldted az Igédet és az meggyógyította őket -, akkor ugyanezt ebben a percben is meg tudod cselekedni. Imádkozom, Istenem, hogy Te gyógyíts meg minden beteg embert, minden nyomorékot, minden szenvedőt itt és akik hallják ezeket a szavakat. Istenem, add meg ezt. Értük van az én imádságom. Krisztus szeretetével a szívemben és a szükségben lévőkkel való együttérzéssel ajánlom őket, Uram, az oltáron Neked, ahol annak a Bárának a véres teste fekszik a mi bűneinkért és betegségeinkért való engesztelő áldozatként. Könyörgöm az emberek felé való irgalmadért. Úgy akarok állni, ahogyan Mózes odaállt értük a résbe, Uram, és azt mondani: - Isten, légy hozzájuk irgalmas még egy kicsit tovább és adjál nekik még egy lehetőséget!

145 Ne most rögtön végezd be, Uram! Engedd, hogy az evangélium még egy kicsit tovább menjen.

Ők elítéltettek, Uram. Imádkozom, hogy a Te nagy irgalmad és kegyelmed terjedjen ki az utolsó emberre is, akinek a neve benne van a könyvben. És tudom, hogy ők majd… Nem nehéz imádkozni a Te isteni Igéd… Illetve a Te isteni Igéddel, Uram, a megígért Igével, az igazolt Igével, az Igével, amely eleve elrendelte ezeket az embereket a világ teremtése előtt. Nem nehéz imádkozni, hogy mentsd meg azokat, akiknek a neve benne van a könyvben, mert tudom, hogy Te azt meg is fogod cselekedni; Jézus mondta így: "Mindaz, amit az Atya nekem adott, jönni fog." És senki ember nem jöhet, csak ha megadatik neki.

Most pedig imádkozom, Istenem, hogy ahová csak hullanak ezek a szavak mind a szalagokon mind az itt lévőkön, a Szentlélek hívjon minden eleve elrendelt személyt most, akiknek a világ teremtésétől kezdve benne volt a nevük a Bárány életkönyvében. Hadd hallják meg Isten hangját, amely ma szól, és az a kis halk, szelíd, pici hang a szívükben hadd mondja: - Erre, ebben járj… Add meg ezt, Atyám. Jézus nevében kérem ezt.

146 És miközben meghajtjuk itt a fejünket a hallgatóságban, ha hiszitek, hogy ez az igazság, és… Rátettem a kezeimet ezekre a zsebkendőkre amelyek itt vannak, és ezekre a csomagokra a betegekért és szenvedőkért. Egy kérdést szeretnék feltenni nektek, őszintén. Nem csak úgy eljövök ide, hogy halljanak engem. Fáradt vagyok, ki vagyok merülve. Nem vagyok már olyan fiatal, mint voltam, és tudom, hogy a napjaink meg vannak számlálva. És tudom, hogy minden tőlem telhetőt bele kell adnom Isten országáért. Minden alkalommal prédikálnom kell, ahányszor csak lehetőségem van rá. Mennem kell, akár van kedvem hozzá, akár nem. Azért jövök ide, mert érzem, hogy ezt kell tennem, mert akarom ezt tenni. Szeretlek benneteket. És nem azért mondok durva és kemény dolgokat, mert ezt akarom tenni: hanem egy lüktetés van bennem. Pontosan ez a dolog, amely igazolttá lett, tol engem tovább, hogy cselekedjem ezeket a dolgokat. És ezt kedvesen mondom, szeretettel. Nem lehordani akarom az asszonyainkat vagy a férfiainkat. Nem ezt akarom tenni testvérek és testvérnők. Csak el akarlak bennetek hozni egy éles helyre, ahol láthatjátok a helyreigazítást és Isten ostorát, hogy most már muszáj bejönnötök. Ne halogassátok, mert lehet, hogy túl sokáig vártok.

147 És ti, akik vágytok bejönni az Úr oldalára teljes odaadással a szívetekben a hallgatóság között most, vagy azokon a helyeken, ahol a hangszalagok lesznek, megtennétek-e, hogy lehajtott fejjel… Ne emeljétek fel a kezeiteket, ha nem gondoljátok komolyan. Ha tényleg komolyan gondoljátok, hogy egy még inkább odaszentelt élettel akartok az Úrhoz jönni, akkor akarom, hogy most emeljétek fel a kezeteket. Áldjon meg az Úr benneteket. Újra odaszentelitek magatokat Krisztusnak, hogy próbáljátok elhordozni a megvetést. Mondjátok ezt: - Vállalom ma elhordozni a megvetést… Én is mindkét kezemet feltartom. - Magamra akarom venni a Jézus Krisztust ért megvetést. Büszkeséggel viselem ezt, mert az Úrért van ez. Büszkeséggel hordozom…

148 Nem mind ugyanazt akarjátok-e? Csak emeljétek fel a kezeteket, és mondjátok: - Isten kegyelméből

akarom én…

A tanítványok visszatértek, és nagy tisztességnek tartották, hogy az Ő nevének szégyenét hordozhatták. Vagy pedig inkább akarjátok egy hollywood-i sztár szégyenét hordozni, vagy valami tévését, vagy valami gyülekezeti tagét, vagy valamiét; vagy pedig a Jézus Krisztus Igéjének szégyenét akarjátok? Add nekem az Ige szégyenét, Uram. Tudom, hogy Ő Isten Igéjének a szégyenét hordozta. Én is hadd hordozzam azt, Uram.

És ezt a szent keresztet hordozom,

Míg a halál megszabadít,

Aztán hazamegyek, hogy koronát vegyek fel.

Egy napon lesz ott egy korona számunkra. Ez a korona most készül. Amikor ez a földi élet véget ér, akkor tudjuk, hogy rendben lesz.

Most pedig nincs hely, hogy az embereket az oltár köré hívjuk. Legyen az ülőhelyetek az oltár, ahol vagytok. "Akik csak hisznek…" Miközben imádkozunk.

149 Mennyei Atyánk, úgy láttam, hogy szinte minden kéz, öregeké és fiataloké, felemelkedett a hallgatóságban. És imádkozom, hogy valahányszor ezt a hangszalagot meghallgatják, hogy az emberek emeljék fel a kezüket és térdeljenek le a teremben. Apukák és anyukák, menjetek egymás mellé és fogjátok meg egymás kezét és mondjátok egymásnak: - Drágám, elég régóta vagyunk már gyülekezeti tagok. Jöjjünk most Krisztushoz… Add meg ezt, Uram!

Áldd meg itt ezeket az embereket. Imádkozom, hogy adj nekik egy odaszentelt életet, Uram. Uram, sokan közülük jó emberek. A te embereid, csak nem tudták az igazságot. És imádkozom, hogy mutasd meg nekik az igazságodat, Uram. "A Te Igéd igazság."

Amint mondtad János evangéliumában, azt hiszem, a 17. fejezetben, azt mondtad: "Szenteld meg őket, Atyám, az igazság által. A Te Igéd igazság." És újra, a Te Igéd még mindig igazság. Az mindig igazság, mert az Isten. És imádkozom, Istenem, hogy szenteld meg őket az igazság által; vagyis hogy szenteld meg, tisztítsd meg őket minden hitvallástól és felekezettől, tisztítsd meg őket minden világi dologtól egy Igének odaszentelt életté. Add meg ezt, Uram. Ők most a Tieid; Te megígérted, hogy ezt megteszed. És szolgádként az ő nevükben ajánlom fel imádságomat. Jézus Krisztus nevében.

150 Most pedig meghajtott fejjel énekeljük el ezt a dicsérő éneket, miközben tovább imádkozunk.

Jézus mindent kifizetett,
Mindennel Neki tartozom (Csak gondoljatok bele!)
A bűn egy skarlát foltot hagyott,
Ő pedig fehérre mosta azt, mint a hó.

Tegnap voltam egy helyen, ahol egy ember egy öltöny miatt vett méretet rólam, amit ebből a gyülekezetből vett nekem egy testvér. Azt mondta: - Az öltönyöd elég melegnek tűnt, úgy hogy vettem neked egy könnyebbet…

Elmentem oda, és ő azt mondta: - Nahát, a jobb vállad lentebb van. Biztosan nagyon nehéz súlyt cipeltél egyszer…

Gondoltam magamban: - Igen, egy nagy adag bűnt, de Jézus mindet kifizette… Figyeljetek most, miközben énekeljük.

Jézus mindet kifizette
Aztán mindennel (Az egész életemmel!) Neki tartozom

(Mit tett a bűn?)

A bűn egy skarlát foltot hagyott
Ő pedig fehérre mosott, mint a hó.

151 Isten legyen hozzánk irgalmas ebben a mély elgondolkodási időben. Hadd menjen be jó mélyre az Ige, Uram, a szívbe. Az emberek, még ha késnek is az ebédjükről, Uram, ez több mint élelem: ez élet. Te mondtad: "Az én Igém hús." És akarjuk, hogy a mi éhes lelkünk ebből lakomázzon.

Most pedig vegyél bennünket, Urunk, formálj bennünket. Uram, vegyél engem is velük együtt. Velük akarok menni. Most hit által megyek fel a Golgotára, Uram. Megyek ezzel a gyülekezettel. Csak formálj át engem, Uram. Rosszat cselekedtem. Sokszor… Itt nemrégiben abba akartam hagyni a prédikálást. Az emberek egyszerűen nem hallottak meg. Ugyanúgy csinálták a maguk dolgait tovább, és én elbátortalanodtam ettől. Felépítettem magamban egy komplexust. Óh, Istenem, néhány vasárnappal ezelőtt, amikor egy jelet adtál nekem ott kint… És a Bibliát olvasva és látva, amit mondtál Mózesnek, mint ahogyan az az álom volt, hogy ott volt egy hegy is, ami egy jel volt neki. És aztán a végén tudni

azt, hogy sok beteg embert hagytam itt, egy szolgálatban, ami nem csak prófétikus, hanem az Ige tanításában is benne van, és a betegekért való imádságban. Megengedted, hogy egy ember halva essen össze itt a padlón és aztán újra visszahoztad őt az életbe, annak megerősítéseként, hogy ez igaz. Te mindig megerősíted a Te Igédet.

152 Most pedig, Uram, erősítsd azt meg, amíg a Te trónod előtt vagyok. Vedd mindezeket az embereket, Uram; vedd ki belőlünk a világot. Vegyél engem, Uram, miközben a Te jelenlétedben vagyunk. Csak vedd el a világot, facsard meg a szívünket. Istenem, most húzd ki onnan a világot és a világ gondjait belőlünk. Hadd legyünk odaszentelt keresztények, óh Isten, szeretetteljesek, kedvesek, édesek, akik megtermik a Lélek gyümölcsét. Megteszed, Uram? A Te trónod előtt vagyunk. A bűn egy skarlát foltot hagyott mindnyájunkban, de a Te véred ki tudja azt törölni, Uram, és fehérré tudja tenni, mint a hó. Add meg ezt, miközben imádkozunk Hozzád. Vegyél bennünket, a Tieid vagyunk. Odaszenteltük az életünket Neked. Jézus Krisztus nevében. Add meg ezt, Urunk, mindnyájunknak.

Facsard meg a szívemet, Uram. Látom minden tévedésemet, látom a hibáimat. Istenem, mostantól kezdve próbálok a tőlem telhető legjobban élni, hogy segítsek Neked. Akarok menni: újra oda akarom szentelni Neked az életemet ma délelőtt. Miután ezt a vádat hoztam az egyházi elöljáró barátaim ellen ott kint, és kemény dolgokat kellett mondanom… De én ezt a Te ihletésed által tettem. Értem, hogy Te mondtad nekem, hogy ezeket elmondjam. Most lekerült a vállamról mindez, Uram. Örülök neki, hogy lekerült. És most tegyenek vele azt, Atyám, ami nekik tetszik. Imádkozom, hogy fogadják el.

Imádkozom, hogy mindenkit ments meg, Uram. Hadd jöjjön elő az igazak ébredése és hadd jöjjön nagy erő a gyülekezetbe az elmenetele előtt. Nem nehéz ezt imádkozni, mert ezt Te ígérted meg.

És Urunk, mi a harmadik húzásra tekintünk, amiről tudjuk, hogy nagy dolgokat fog cselekedni közöttünk.

153 A Tiéd vagyok, Uram. Odafektetem magam erre az oltárra, olyan odaszentelten, amilyen csak lehetek. Vedd ki belőlem a világot, Uram. Vedd ki belőlem a veszendő dolgokat, add nekem a veszhetetlen dolgokat: Isten Igéjét. Hadd élhessem meg azt az Igét olyan szorosan, hogy az Ige bennem legyen és én pedig az Igében. Add meg ezt, Uram.

Áldj meg bennünket együtt. Szolgáid vagyunk, amint odaszenteljük magunkat Neked ma délelőtt, újra a szívünkben. A Tiéid vagyunk Jézus Krisztus nevében, a szolgálatra.

Jézus mindent kifizetett

(Isten áldjon meg benneteket! Neville testvér…)

Mindennel Neki tartozom;
A bűn egy skarlát foltot hagyott
Ő pedig fehérre mosta, mint a hó.

MESSAGE hub online
www.messagehub.info

A szolgálatokat prédikálta
William Marrion Branham
„... szavának napjaiban ..." Jel. 10:7